

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratov: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Politika, ki sama sebe pokopava.

Liberalci, naj stojijo na narodnostnem ali marksističnem (socialističnem) stališču, se bojijo vere v politiki kot hudič križa. Prave pravcate živčne pretresljuje jim povzročila krščanska, katoliška vera, ako se pojavi na javni pozornici. »Zmaj, klerikalni zmaj je pred vrati«: to se jim odtrga od ustnic kot klic, ki se v njem meša njihov hipen strah z njihovo še večjo in trajno hudobnostjo. Katoliška ideja je sicer strah za slabo vest lažnjivega liberalizma in naprednjaštva, za državo in njen prospeh pa je prava sreča.

To misel je nedavno izrazito poudaril šentgalenski škof (v Švici) g. dr. Scheinwiler ob priliki stoletnice konservativne ljudske stranke šentgalenskega kantona. Rekel je: »Država mora imeti živ interes za stranko, ki se v vseh vprašanjih in nalogah oslanja na pravila naravnega prava in na krščansko vero. Vprav danes se tudi izven katoliških krogov vedno bolj uvideva potreba in blagodejni vpliv tega stališča. Politika, ki vero izključuje, sama sebe pokopava. Saj daje vera državi pravo in zadnjo utemeljitev. Država temelji v družalni naravi človeka, ta

narava pa je s vsemi svojimi silami in potrebami, torej tudi s svojim družabnim nagonom, božje delo.

Vera zajamčuje avtoriteto državni upravi. Brez krepkega vodstva je nemogoče trajno složno sožitje ljudi in velikih ljudskih skupin. Tako postaje avtoriteta naravna potreba, torej spet posledica božje volje. In baš to dejstvo, da avtoriteta temelji v Bogu, izključuje vsako samovoljnost ter daje avtoriteti pravilo in merilo. Vera končno kliče narodnemu zastopniku, parlamentarcu: Tvoja resna dolžnost je, da delaš ne za sebične in enostranske svrhe ali za cilje svoje stranke, marveč za splošno blaginjo. Vera hoče vsemu političnemu življenju vtisniti pečat resnice, pravice in ljubezni ter iz njega izključiti vsako vrsto lazi, sovraštva in sramotilnega pačenja.« — Tehtne in pomenljive besede preizkušenega švicarskega škofa! Politika brez vere sama sebe pokopava. Tudi državo pokopava. To naj pomnijo tisti, ki nasprotujejo pojavi vere v javnosti ter jo natolcujejo kot klerikalno zadevo. Vera spada v državno politiko!

kvartet; če jih je 8 skupaj, ustanovijo 12 društev. Izmed znancev imamo tu prijatelje g. dr. Korošca. Izdali so ti gospodje dva letaka za abstinenco. To se pravi, na volišče ne pojdejo. Kaj znači ta politika? Zakaj dr. Korošec tega ni storil, ko je bil star 20 let? Kaj pa dr. Maček? Njegova politika je najbolj nejasna. Nič ne pove, nič ne govori. Vse je šepetajoča agitacija. Ko so ga vprašali po programu, je dejal, da bo povedal potem, ko bo izvoljen. To je mačka v vreči. So pa ljudje, ki ga bodo volili. Slovenci pač tega ne bodo storili. Gospod Hodžera po volilnem zakonu ne bo mogel s svojo skupnico doseči ničesar. Socijalisti so mi bili simpatični. Če se sedaj razteza marksistični nauk tudi med kmečko ljudstvo, je to demagogija. G. Ljotič. Bojevniško gibanje sem v začetku spremljal z velikimi simpatijami. Pozneje pa je stvar dobila stari, ki ne morejo biti v skladu z realno politiko, ker je vodstvu predvsem manjkala izkušnja.

Pa brez zamere.

Pod tem naslovom piše »Glas naroda« dne 17. aprila: »Časih je bilo težko postati tudi samo kandidat, ker je bilo treba kandidatom kaj znati. Sedaj pa

se pripelje v deželo tuj človek in po cestah izprašuje popotnike: »Pardon, ali hočete srez, ali bi kandidirali? Kako se pišete, kaj ste?« In že piše in ga vodi na sodišče, da overi njegov podpis. Kandidat ne vpraša ne po listi, ne po programu, samo to pravi: »Kaj mi boste pa dali? Ravno en jur bi mi prav prišel!« Ti volilec boš imel 5. maja kandidatov na izbero. Vprašal se boš: kaj sem res tako neumen v očeh teh ljudi, ki postavljajo fiziološke prekle za kandidate?«

Bojevniki ne smejo kandidirati.

V nedeljo, 14. aprila, je bil v Ljubljani pod vodstvom g. kateheta Rateja izredni zbor odposlancev vseh bojevniških krajevnih organizacij. Izvolilo se je novo vodstvo organizacije s predsednikom g. Vidmarjem in podpredsednikom g. Ratejem na čelu. Nato je bil sprejet z večino proti 27 glasovom predlog, da se izključijo iz »Boja« vsi podpisniki okrožnice g. Kustra, namreč gg. Kuster, Fabjančič in drugi. Nasled je bilo soglasno sklenjeno, da »Prelom« ni več glasilo »Boja« in bojevnikov, nego da bo odslej glasilo bojevnikov list »Bojevnik«. Ob zaključku je bila sprejeta še resolucija, ki pravi, da je »Boj« rodoljubna, nepolitična in nadstrankarska organizacija in se zaradi tega po svojih pravilih kot taka ne more spuščati v volilno borbo.

Državna kandidatna lista na dveh avtomobilih.

Kako obsežno, težko in naporno delo, posebno če je združeno z ovirami, je sestava državnih kandidatnih list, se vidi iz obsega sestavljenih list. Kandidatna lista g. Jevtiča je sestavljena po poročilu listov iz 35 map, za vsako okrožje posebna mapa. Vse spise, ki v svoji celoti tvorijo državno kandidatno listo, so uradniki notranjega ministrstva na dveh avtomobilih prepeljali v poslopje kasacijskega sodišča v Beogradu, ki bo to listo pregledalo in potrdilo.

Naslednji dan je kasacijsko sodišče to listo potrdilo. Vseh poslancev se v državi vol 338, za te mandate se poteguje na Jevtičevi listi 778 kandidatov. V slovenski se za 29 mandatov poteguje 63 kandidatov. V četrtak so bile vložene pri sodišču tri opozicijske kandidatne liste: Jugoslovanske narodne stranke z nosilcem dr. Hodžero, lista z nosilcem dr. Mačkom in socialistična lista z nosilcem dr. Topalovičem. V petek sta bili vloženi Ljotičeva lista in lista g. Bože Maksimoviča.

V NAŠI DRŽAVI.

Predvolitveni paberki.

Pred volitvami malo zopet popaberujemo po časnikih. O vrednosti napaberkovanega blaga bodo sodili čitatelji.

Kako soč g. Pucelj.

V Cerknici na Kranjskem v nedeljo, 14. aprila, je za g. ministrom dr. Marušičem govoril tudi g. Ivan Pucelj. Rekel je po poročilu »Glasa naroda«: Mnogo se govori o volitvah tako in tako. Sedanje volitve se v marsičem razlikujejo od prejšnjih. Ali se jim bodo vsi odzvali? Ne! Tega nihče ne veruje. Odzvali se ne bodo zato, ker je naša narava slaba. Vsi smo polni zmot in napak. In teh napak imamo vprav v političnem življenju vse preveč. Kriza je tu. Krizi pa se je treba prilagoditi. In da se ta prilagoditev izvaja, nam je pokazala vlada s svojim širokim razumevanjem socialnih vprašanj. Mi Slovenci bolujemo na nesložnosti. Če 3 Slovenci sedijo v gostilni, zapojejo že

Pri slabi prebavi
uporabljajte znani
PLANINKA - čaj
BAHOVEC
Pristen je le v plombiranih paketih
Lekarna
Mr. Bahovec, Ljubljana
Reg. br. 76 od 5. II. 1932.

BANOVINSKI DAVŠČINE.

Finančni minister je odobril proračun dravske banovine za 1935—1936. Novi proračun znaša v splošnih dohodkih 83.65 (1934-35 85.16) milijonov Din in ravno toliko v izdatkih. Dohodki banovinskih podjetij in ustanov so izkazani s 49.9 (40.07) milijonov, izdatki pa s 35.64 (30.14) milijonov Din. V davčnem oziru nam prinaša novi proračun te-le izpremembe: zniža se skupna določila na državne neposredne davke od 70 na 63%. Med trošarinami je za enkrat ukinjena samo trošarina na premog. Med taksami so odpadle te-le: taksa na sečnjo gozdov, taksa na živinske potne liste, davščina na šmarnico ter davščina na motorna vozila.

Na novo pa se vpeljejo te-le takse: na posest in nošenje orožja, taksa za prenos lastništva na živinskih potnih listih in nekatere banovinske administrativne takse in doklada k državnim taksam po zakonu o taksah. V tem poglavju so obsežene tudi večinoma prejšnje takse na pooblastitve in dovolila. Banovinske takse so naslednje: v banovinskih poslih se pobira 50% doklada k istovrstni državni taksi po raznih tarifnih postavkah, odnosno 100% doklada k postavki 229.

Za prenos lastništva na potnem listu je določena banovinska taksa za drobnico na 2 Din, za veliko žival pa na 4 Din. Takso plača kupec.

Banovinska trošarina na električni tok za razsvetljavo je povišana. Doslej je znašala za tok za razsvetljavo 15 par od kilovatne ure pri ceni toka do 6 D, 10 par pri ceni toka nad 6 Din, odslej pa je določena na 20 par pri ceni do 4.99 D, 15 par pa pri ceni nad 4.55 Din, pri ceni nad 7 Din za kilovatno uro pa se te trošarine ne plača. Ukinjena pa je trošarina za tok za pogon in aparate, ki je doslej znašala 1.5 pare za uro, ter za elektrotelne in slične svrhe, ki je znašala 0.25 pare od ure. Podvojena je trošarina na kvas od 2 na 4 D. Preurejena je tudi banovinska trošarina na pnevmatiko.

V DRUGIH DRŽAVAH.**Črni dan Nemčije.**

Stari Rimljani so zabeležili v svoji zgodovini dan 2. avgusta 216 pred Kr., ko je bila njihova vojska od slavnega vojskovodje Hanibala iz Kartage premagana in uničena pri Kanah, kot črni dan. Kot svoj črni dan mora narodno-socialistična Nemčija beležiti 17. april 1935. Ni bila sicer premagana na

bojnem polju, toda obsojena ne samo od Evrope, marveč od vsega kulturnega sveta. Svet Zveze narodov v Ženevi je namreč 17. aprila sprejel soglasno — samo zastopnik Danske se je vzdržal glasovanja, pa tudi samo pogojno — resolucijo, ki se v njej ugotavlja naslednje: Vestna izvršitev vseh pogodbenih obveznosti je glavno pravilo mednarodnega življenja in pogoj za ohranitev miru; bistveno načelo prava Zveze narodov je, da se nobena država ne more odreči pogodbenih obveznosti ali spremembi pogodbene določbe, razen v sporazumu z ostalimi pogodbenimi državami; proglasitev vojaškega zakona od 16. marca 1935 po nemški vladi je v nasprotju s temi načeli; s to enostransko akcijo se ni mogla ustvariti nobena pravica; ta enostranska akcija, ki je vrgla v mednarodni položaj nov element nemira, se mora označiti kot ogražanje evropske varnosti. Zato svet Zveze narodov izjavlja, da se je Nemčija hudo pregrešila proti vsem obstoječim načelom in je s tem prekršila mednarodno pravo. Z ozirom na to vabi svet Zveze narodov vse tiste države, ki so podpisale splošen načrt glede varnosti v Londonu 3. februarja 1935, ali pa k temu pristopile, da izvedejo organizacijo evropske varnosti in v okviru Zveze narodov sklenejo pogodbe, ki jim je cilj ohranitev miru. Sklene se tudi, da se ustanovi poseben

odbor, ki bo predlagal ukrepe, da bo pogodba Zveze narodov še bolj učinkovita pri organizaciji ohranitve miru ter bo zlasti določil gospodarske in finančne sankcije (kazni) proti vsaki državi, naj bo članica Zveze narodov ali ne, ki bi ogrožala mir s kršitvijo mirovnih pogodb. — Sprejeta resolucija, ki je glasna in soglasna obsodba Nemčije, je v javnem mnenju Nemčije delovala vprav porazno. Nemci so upali, da jih bodo vsaj njihovi zavezniki Poljaki branili v Ženevi, toda poljski zunanji minister Beck je glasoval za obsodilno resolucijo. Izid ženevskega glasovanja je potrdil popolno osamljenost Nemčije. Narodno-socialistična Nemčija bo morala uvideti, da se Evropa ne da več preplašiti z rožljanjem pruske sablje.

Odstop vlade na Bolgarskem. Bolgarska vlada generala Zlateva je izdala odlok, da se prepeljejo na otok Sv. Anastazije pri Burgasu voditelji opozicije proti sedanji vladi. Med interniranci sta bila med drugimi bivša ministrska predsednika Cankov in Georgijev. Proti temu ukrepu vlade so se postavili trije ministri in odstopili. Radi ostavke treh ministrov je odstopila celokupna vlada generala Zlateva. — Kralj je ostavko sprejel.

Priprave za evharistični kongres.

V kratkem dobijo posamezne župnije obširna vprašanja glede udeležbe na kongresu. In to je sedaj ena najvažnejših nalog, da namreč ugotovimo, koliko bo iz posameznih krajev udeležencev. Udeležba iz posameznih župnij bo v neki meri vsaj tudi slika evharističnega navdušenja. Seveda bodo marsikje sedanja kriza pa oddaljenost in še druge ovire krive, da tudi pri najboljši volji ne bo mogoče poslati na kongres onega števila, ki bi odgovarjalo dejanskim željam in hrepenenjem. A župnijski pripravljalni odbori naj bi storili vse, da se čim več ovir odstrani in čim večjemu številu vernikov omogoči prihod na kongres. Revnim naj bi pomagali premožnejši. Tu naj se izkaže pravo občestveno mišljenje, ki mora družiti katoličane, zlasti še, če gre za tako prvobitne stvari, kot je proslava Najsvetejšega. Župnijski pripravljalni odbori naj dalje izvedejo tudi primerno agitacijo za udeležbo in za prijavo udeležbe. Zato mora veljati načelo: Vsakdo, ki se bo udeležil kongresa, se mora pri svojem župnijskem pripravljalnem odboru, odnosno pri župnem uradu prijaviti in si že vnaprej vse potrebno zagotoviti glede vožnje, prenočišča in prehrane. Število udeležencev je potrebno vedeti tudi radi tega, da bo mogoče pravočasno pripraviti dovolj obsežne prostore za stanovska zborovanja in tudi vse potrebno ukreniti glede skupnih pobožnosti, zlasti skupnega obhajanja. — Z vso ljubeznijo se takoj

oprimate dela in skrbite, da bo udeležba iz vaše župnije čim najbolj častna!

Ljudsko petje na evharističnem kongresu.

Himna »Povsod Boga« v novi obliki (z novim besedilom in izvirnim napevom) močno užiga. V ljubljanski stolnici jo je nedavno ob duhovnih vajah z velikim navdušenjem prepevala množica več sto mož in fantov na kraju vsake slovesnosti. Kaj takega smo slišali samo še na Dunaju, kjer so tisoči in tisoči dunajskih mož od ministra do pometarja zdržema peli 14 kitic dolgo »Pri-sego Jezusovemu Sreču«. Pri nas nas tako veličastno moško ljudsko petje čaka pri moški polnočnici med 29. in 30. junijem na Stadionu. Tam bodo zbrani desettisoči naših vernih mož in fantov in bodo pri sv. maši iz globoko vdanih src vsi peli slavo presv. R. T. — Zato se pesmi, ki so napevane za ljudsko petje, povsod učite in jih pogosto, nedeljo za nedeljo, pojte! — Pesem »Povsod Boga!« naj najprej zbori nekaj nedelj in praznikov zapored pojo na koru, da pridejo spremembe ljudstvu v uho. Pa jo bo kar brž vse znalo. V ljubljanski stolnici se je niso nič posebej učili, pa so jo ljudje takoj prvi večer za pevci krepko poprijemali. Novo besedilo z napevom vred bo natisnjeno tudi v kongresni izkaznici, da jo bo vsak udeleženec z besedilom drugih pesmi imel v rokah.

Mladinsko petje na evharističnem kongresu.

Da ne bo dvomov glede pesmi pri mladinski slovesnosti dne 29. junija zjutraj na Stadionu, sporočamo, da se bo pesem »Lepa si, roža Marija« pela po znanem napevu, kakor jo splošno pojo po Štajerskem in Kranjskem in so jo še celo Hrvti prevzeli. Izdal jo je Mav v 2. zvezku Marijinih pesmi za mešani zbor, lani pa Premrl v »Cerkvenem Glasniku« za dvo-glasni ženski zbor. Pesem »Tebe ljubi moja duša« se bo pela po znanem hrvatskem napevu. Natisnjena je v Premrlovi »Cerkveni ljudski pesmarici«.

Naročnik „Slov. Gospodarja“, odkar izhaja.

Prejeli smo naslednji dopis iz Gornje Ponikve pri Žalcu:

Nepričakovano se je poslovil od nas posestnik Martin Semečnik, po domače Mežnarjev oče, v starosti 86 let. — Vredno je, da se ga spominja »Slovenski gospodar«, čigar reden naročnik je bil, odkar izhaja. Rajni se je rodil v Šmartnu pri Velenju leta 1849, poročen v Škalah leta 1873; še z živečo ženo je torej slavil zlato in dijamantno poroko. V Gornjo Ponikvo se je priselil leta 1878, kjer je skrbno vodil gostilno od svojega prihoda do svetovne vojne. Odbornik občine Velika Pirešica je bil 18 let. Bil je poseben častilec Višarske Matere božje. Starejšim romarjem je gotovo še v dobrem spominu, ker je bil takozvani vojvoda romarjev, saj je 35-krat vodil peš romarje na Sv. Višarje. Bil je globokoveren mož, član Apostolstva mož in fantov, velik prijatelj katoliških organizacij. Ob grobu se je poslovil od njega domači gospod župnik ter stavlil njegovo življenje za zgled sedanji mladini. Blagi rajni, počivaj v miru! Naši domovini pa Bog daj več takih mož!

Nesreče.

Dva požara v okolici Ptuja. V Novi vasi pri Ptujju je upepelil ogenj stanovanjsko hišo posestnika Antona Petroviča. — V Zgornjih Pleterjih je pogorelo gospodarsko poslopje s pridelki ter orodjem kovaču Jakobu Strmšku.

Zopet požar na Dravskem polju. V Jablanah, v občini Cirkovce pri Pragerskem, je zgorelo posestniku Francu Medvedu gospodarsko poslopje s skednjem in kolarnico ter razno orodje z mlatilnim strojem. Gasilci so preprečili, da se ogenj ni razmahnil na druga poslopja. Škoda znaša 30.000 Din.

Smrtna železniška nesreča radi zamenjave vlaka. Le 16. aprila popoldne se je odpeljal iz Celja proti Laškem z osebni vlakom 26letni Iv. Rojko, delavec iz Krčvine pri Ptujju, zaposlen pri trgovcu s pohištvo Erazmu Šegoti na St.aku. Pri drugi čuvajnici Tremerjih pri Celju je vrgel Rojko iz vagona najprej svojo prtljago in nato je še skočil sam iz drvečega vlaka. Pri padcu iz vlaka je dobil tako hude poškodbe a glavi in po celem telesu, da jim je podlegel v bolnišnici. Rojko se je pripeljal iz Zagreba v Celje z vlakom, ki vozi samo do Celja. Iz Celja se je hotel odpeljati v Ptuj, zamenjal je vlak in hotel pomoto popraviti s skokom, ki je žalibog končal s smrtjo!

Posestnik pogorel. V Kavčah pri Velenju je uničil ogenj posestniku Oštirju štiri poslopja, ki so zgorela do tal. Rešili so samo živino

Ubit od električnega toka. V Vevčah pri Ljubljani v tovarni za papir je popravljal dne 16. aprila 44letni ključavničarski pomočnik Jakob Žulovec parni kotel. Pri tem opravilu se je slučajno dotaknil električnega toka, ki ga je pri priči ubil. Zapuščena žena in pet nepreskrbljenih otrok.

Smrtna nesreča 11letnega fantka. — V vasi Perovo pri Grosupljem na Dolenjskem se je zgodila v mlinu Ane Gale nesreča, ki je zahtevala življenje 11letnega Galetovega Stanka. Fantek je zašel med gonilno kolesje ali preslico. Predno so ga osvobodili, je dobil tako hude poškodbe, da jim je podlegel.

Razne novice.

Škof obiskal mariborsko kaznilnico. Škof dr. Ivan Tomažič je obiskal mariborsko kaznilnico, v kateri je nad 600 kaznjencev. Škofa je sprejel g. ravnatelj z uradništvom, nakar se je podal prevzvišeni v kaznilniško kapelo. Najprej je bila ganljiva ter v srce segajoča škofova pridiga ter sv. maša, med katero je prejelo iz rok nadpastirja 400 kaznjencev velikonočno sv. obhajilo. Obisk vladike je zapustil v zavodu najgloblje utise in lepe spomine.

Živ zakopan — umrl. V zadnji številki smo poročali obširno, kako je podsulo v Cankarjevi ulici na Pobrežju pri Mariboru pri betniranju novega vodnjaka Avguštin. Kelnariča iz Črešnjevc pri Gornji Radgoni. Podutega so brez uspešno reševali najprej pobreški ga. delci s kaznjenci. Za njimi je prevzel naporno delo oddelček mariborskega mestnega stavbenega urada. Ves trud in delo sta bila zastoj. Kelnarič je umrl v vodnjaku po 75 urah brezuspešnega reševalnega dela.

Smrt radi mraza in lakote. V gozdu Jedločke planine nad Črno so našli mrtvega 74letnega berača Janeza Kočvar iz Črne. Starček je zablodil v šumi in umrl vsled lakote in mraza.

Prepoznana neznana utopljenka iz Mure. Poročali smo že, da je naplavila Mura na Moti pri Ljutomeru neznano utopljenko. Dne 16. aprila sta se oglašila v Ljutomeru brata utopljene in izpovedala, da sta za 21 let staro Terezijo Vuga, doma s Slatinskega vrha pri Mariji Snežni. Samomor je izvršila v duševni zmedenosti.

Občni zbor kmetijske podružnice v Teharjih se je vršil v nedeljo dne 24. t. m. Na dnevnem redu so bile med drugim za kmetijstvo zelo važne točke kakor: Izločitev zajca iz lovskega zakona, predlog za revizijo letošnje bavninske uredbe o lovih, zahteva po ustanovitvi kmetijskih zbornic, zahteva sanacije denarnih zavodov in s tem splošna ublažitev

pomanjkanja denarja. Želimo, da bi vse kmetijske organizacije stavile iste predloge, katerih realizacija je za vse kmetijstvo najnujnejše.

Najstarejši bosanski frančiškan preminul. V frančiškanskem samostanu Humac pri Ljubuškem je umrl najstarejši bosanski frančiškan Luka Begič. Rojen je bil v Kruševcu leta 1841, duhovnik je postal leta 1864. Veselil se je med svojimi rojaki največje priljubljenosti kot duhovnik in učitelj.

Plemenski sejem v Ormožu. Dne 2. majnika t. l. priredi kr. banska uprava dravske banovine plemenski sejem za ormoško cikasto — pingavsko govedo na sejmišču v Ormožu in sicer predpoldne. Na sejem bo prignano lepo število dobre plemenske živine, osobito bikov v starosti do dveh let. Vsled tega je dana lepa prilika za nabavo dobre plemenske živine, na kar opozarjamo interesente. Vse nadaljne informacije se dobe pri zvezi selekcijskih organizacij v Ormožu.

Ne zamudite ugodnost cenega nakupa, katerega Vam nudi veletrgovina Anton Macun v Mariboru, Gosposka ulica 8—10. 416

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon 23—58. Najmodernejše urejen za operacije. Najnovejši zdravilni aparati. Vodja: specialist za kirurgijo dr. Černič. Prosta izbira zdravnikov. 10

Važno za vse kupce. Radi izvanredno velikega zahtevanja vzorcev poročam vsem onim, ki naročujejo pri meni vzorce, da počakajo 5 do 10 dni, dokler jih druge stranke ne vrnejo. STERMECKI, CELJE.

Pravilo za volno in svilo. To pravilo je zelo važno za vsako ženo, a glasi se: ako hočete imeti dolgo veselje z Vašimi lepimi volnenimi in svilenimi stvarmi, tedaj jih perite v mlačni raztopini Schichtovega Radiona.

Obžalovanja vredni slučaji.

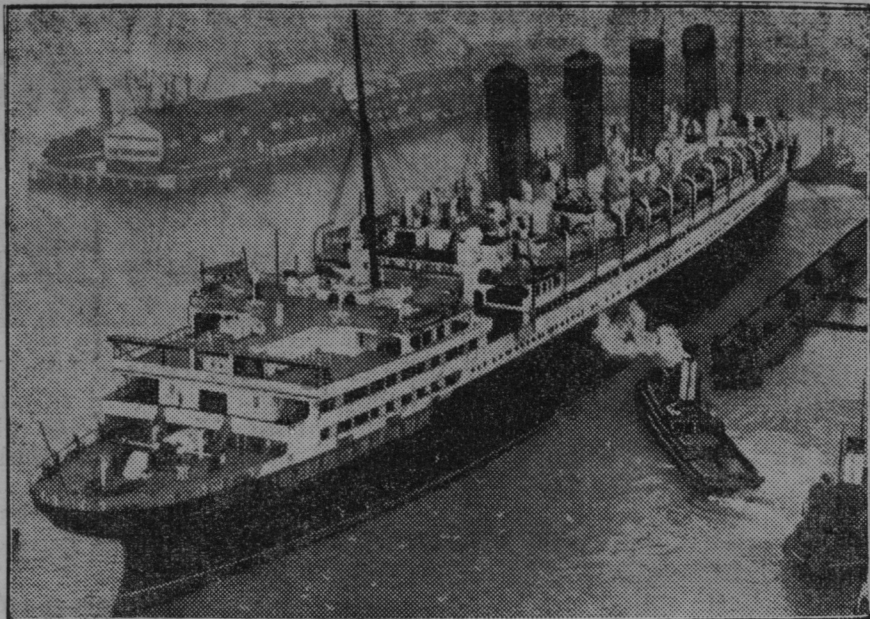
Dva krvava zločina pred sodniki. — Dne 17. aprila sta dajala odgovor pred mariborskimi sodniki radi uboja dva fanta. 22letni Jožef Zelenko iz Hlaponcev je zaklal dne 15. februarja na godovanju svoje sestre Antona Megliča. Obsojen je bil na šest let ječe. Drugi obtoženec je bil isti dan Franc Janžekovič iz Zabovcev, ker je zaklal na pušni pondeljek v Spuhlji Janeza Horvata. Janžekoviča so obsodili radi prekoračenja silobrana na eno leto in šest mesecev strogega zapora.

Stroga in pravična obsodba mladostnih podivjancev. Letos dne 3. marca so ubili podivjanci s koli 65letnega vpojenega rudarja Jakoba Ovsenek. Do uboja je došlo ob priliki selitve rudarja iz Selnice v Dobravo pri Škocjanu

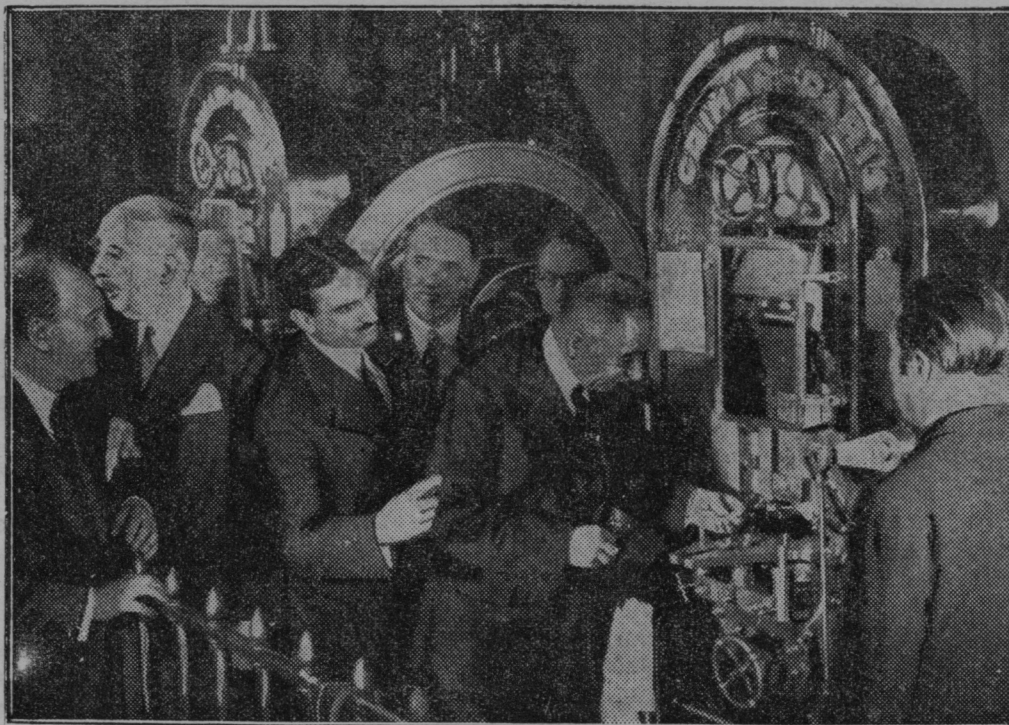
na Dolenjskem, kjer je hotel živeti na starost s svojo ženo. Surovine so se zagovarjale pred novomeškimi sodniki dne 16. aprila in je bila razglašena naslednja razsodba: Alojzij Kukovec na 6 let ječe, Janez Mikolič na 5 let, Jožef Škoda na 3 leta in eden 19letni na dveletni strogi zapor. Obsojenci morajo skupno plačati stroške za kazenski postopek, bolniške stroške, prevoz in pogreb ubitega Jakoba Ovsenek in pokojnikovi ženi mesečno rento 100 Din.

Pod vlak se je vrgel v Levcu pri Celju 20letni delevcevec Franc Tevž iz Mozirja. Kolesje je samomorilca strašno razmesarilo.

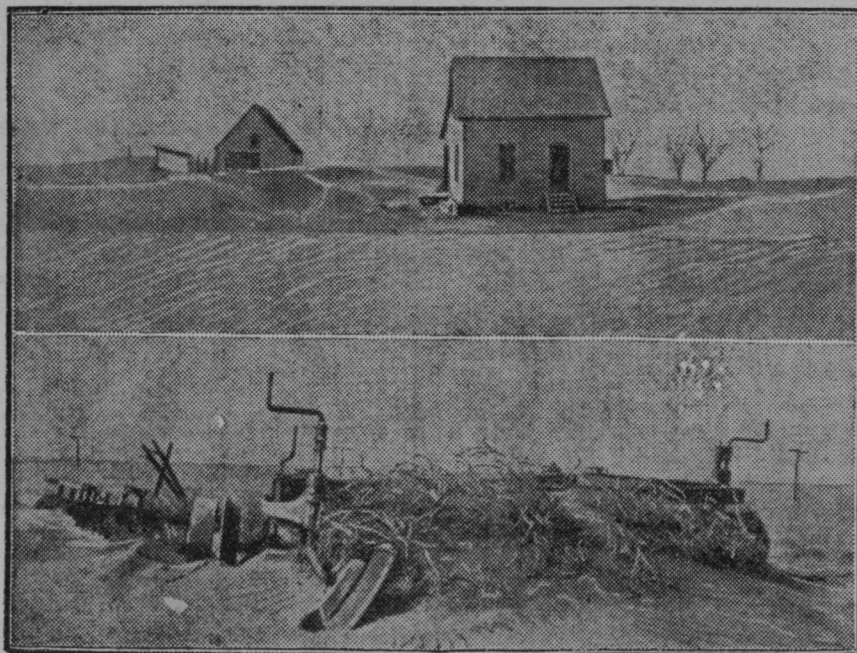
Prijet žid — vlomilec. V mednarodnem vlaku med Kotoribo in Rakekom je bil izvršen v noči od 15. na 16. april vlom v spalni voz, v katerem je spal madžarski industrijalec. Speči se je prebudil in vprašal vlomilca, kdo je in kaj dela? Svedrovec je odgovoril, da vrši postavno revizijo. Po tem odgovo-

45.000tonska angleška potniška ladja »Akvitanija« je nasedla radi viharja na pesek. Najbrže parnika niti rešili ne bodo.

Francija dobi po vojni zopet zlatnike po 100 frankov, ki bodo predani splošnemu prometu.

Peščeni viharji opustošajo Severno Ameriko. Zgoraj vidimo zapuščeno in od peska zasuto kmečko domačijo, spodaj od peska zasute poljedelske stroje.

ru je zaprl vrata in odšel dalje. Na isti način je vlomil v drugem spalnem oddelku, kjer se je tudi prebudil potnik. Zbujeni pa je pozvonil, nakar sta prihitela sprevodnik ter orožnik. Kot vlomilca so aretirali žida Evgena Reinthaler, ki je imel ponarejeno novinarsko legitimacijo. Na obmejnem komisarijatu na Rakeku so žida preiskali in so našli pri njem vlomilsko orodje, vožno karto Budimpešta — Trst in nazaj ter nekaj madžarskega drobiža.

Izreden slučaj samomora. V Kostanjevici pri Novem mestu je ustrelil na grobu svoje matere 30letni brivski mojster Karol Molan iz Brežic iz samomorilnega namena svojo svakinjo in nato še sebe. Če pomislimo kratko označene okoliščine prostovoljne smrti na pokopališču in še na grobu matere, moramo priznati, da samomorilca nista bila v odgovornem stanju.

Skrivnostni vlomilec na delu. — V šmarnem okraju je že precej časa na delu skrivnostni vlomilec ter tat, o katerem so vsi prepričani, da ni nikdo drugi nego od orožnikov zasledovani Franc Omerza iz Blance. V zadnjem času je izginilo iz gostilne Andreja Kolarja v Lisičnem pri Pilštajnu gotovine in raznih predmetov v skupni vrednosti 5000 Din. Isti uzmovič je napravil nezaželen nočni obisk krčmarju Josipu Zakošek v Zagorju nad Pilštajnom. Pobasal je v svojo malho nekaj gotovine, cigaret, tobaka in jestvin.

Uboj. Radi neznatnega prepira in brez pravega povoda je ustrelil v Zupetovi krčmi v Škocjanu pri Mokronogu čevljar Franc Tomažič posestnika Jožeta Zagorca iz Gor. Zadel ga je v vrat v glavno žilo in je Zagorec izkraval na licu mesta.

Kovance sta potvarjala. Pri posestniku Rojcu v Arji vasi pri Celju so odkrili kovnico za izdelovanje 20dinarskih kovancev, katerih so našli 300—400 komadov. Ponarejevalca sta 56letni Marko Divjak iz ptujskega okraja ter italijanski državljani Ignac Valentinčič.

Prijet radi dveh vlovov. V Celju je padel v roke policije 43letni brezposel-

ni delavec Anton Kovač iz Št. Janža na Dolenjskem. Lotos v zimi je zagrešil dva vloma v trafiko v Liscu pri Celju.

Slovenska Krajina.

Turnišče. Občina Turnišče je dajala v našem svoje občinske travnike na Cvetno nedejo popoldne. Vsi tisti, ki še niso plačali lanske najemnine, se niso mogli udeležiti licitacije. Vsakdo je moral, kdor je vzel travnik v najem, plačati najemnino takoj v gotovini. Zdi se nam potrebno pripomniti, da je bil ta ukrep občinske uprave pravilen, ker bo tako prišla do denarja lahkim potom in ji ne bo treba iztirjavati potem dolg na najemninu. — Zadnje dni velikega tedna se je vršilo kontroliranje tehtnic pri nas. Ne rečemo, prav je, da se tehtnice kontrolirajo, da ne pride do kakih zlorab, vendar se nam pa zdi potrebno povedati, da je vsakoletno kontroliranje neumestno in združeno z velikimi stroški. Prej se je kontroliralo tehtnice vsako tretje leto in je bilo vse v redu. Sedaj pa povzroča to vsakoletno kontroliranje tehtnic precej nevolje med lastniki tehtnic. Zato bi bilo želeli, da se zopet uvede kontroliranje vsako tretje leto. To pričakujemo in upamo, da bomo uspeli. — Umrla je dne 17. aprila zelo dobra in blaga žena Gerič Klara, po domače Roščina, v starosti 82 let. Bila je vseskozi zelo delavna in skrbna gospodinja, dobra mati svojim otrokom, ki jih je vse vzgojila zelo dobro. Rada je posečala hišo božjo in, če ji je čas le dopustil, je rada pohitela tudi ob delavnikih k sv. maši. Pogreb se je vršil na Veliki četrtek ob treh popoldne. Pogreb je vodil vlč. g. Jerič Ivan, turniški župnik, ob asistenci domačega č. g. kaplana Godine in č. g. Vojkoviča, kaplana v Soboti in vnuka blage pokojnice. Pogreba se je udeležila velika množica ljudstva in s tem izkazala zadnje spoštovanje pokojnici. Blagi in dobri zmeraj pobožni ženi, naj sveti večna luč, preostalim naše iskreno sožalje! — Neradi sicer poročamo, toda smatramo to za svojo dolžnost. Nekaj mladih ljudi je bilo v mlinu T. in so se prav lušno imeli. Seveda, tudi zlate kaplje ni manjkalo in so se je nazadnje nalezli. Ko je zaspal eden,

Otroško perilo je najbolj občutljivo ---

... ne morda zato, ker so plečnice občutljiva tkanina, temveč zato, ker morajo biti posebno čisto oprane, tako da ne zaostanejo v njih bolezenske kali. Šele pri kuhanju takega perila v raztopini Schichtovega Radiona, ko prehaja na milijone kisikovih mehurčkov s čistilno peno mila vred skozi perilo, se uničijo vse bolezenske kali ter je perilo temeljito oprano in razkuženo.

★ Kar je dobro za malo otroško perilo, velja seveda še v večji meri tudi za vse drugo perilo v gospodinjstvu in družini.

Domači izdelek

SCHICHTOV
RADION
pere vse higijenično čisto

R.J. 2-35

Največji podvodni predor.

Merseyski predor, ki veže pod reko istega imena angleški mesti Liverpool in Birkenhead in ki meri 3,5 km v dolžino, je največji predor te vrste na svetu. Obenem najdražji. Kakšnih 2000 delavcev ga je gradilo devet let in to v najtežavnejših okoliščinah, saj so se borili neprestano z vodo in blatom, ki je vdiral v predor. V celoti so morali odpraviti 33 milijonov ton vode zopet v reko in odvoziti za 1,2 milijona ton skalo. Predor je 15 m širok in zmaguje lahko 4150 avtomobilov v eni uri. Druga vozila in pešci ga za sedaj še ne uporabljajo.

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Klet ter vozarenja bogznaj kod sta bila Grgi vse; za rahločutno Veroniko je bil le gazda, kar je bilo za mlado žensko bitje mnogo premalo, da bi bilo poglano med obema pozakonska ljubezen, če že predzakonske ni bilo!

Na Pasaričevem imanju je bil poleg pravega gazde še nekak podgazda ali šafer. Oskrbnik ali šafer Josip Šuškovič je že bil dolgo pri hiši. Gospodar mu je zaupal vse in je imel v odsotnosti gazde celotne njegove pravice na posesti, v hiši in predvsem v kleti. Šuškovič je jedel skupno z gospodarjem, ga spremljal po večjih kupčijah ter sklepal kar sam živinske ter vinske kupčije. Gospodar ter šafer sta si bila več nego brata. Nista poznala nobenih prednosti eden pred drugim in nikakih prikrivanj. Kar je rekel gazda, temu je pritrnil Josip ter obratno.

Grga je večkrat tolmačil Veroniki, da je Josip že dolgo pri hiši in je pomagal z vsemi močmi, da so se

16

utrdili temelji Pasaričevega imanja ter blagostanja. Služabnikov, kakor je dobri Šuškovič, je malo in radi tega ga naj smatra tudi ona za člana družine.

Na Pasaričevem domu sta bila pravzaprav dva gospodarja ter zapovednika. Razumela sta se med seboj, si nista nikjer nasprotovala ali uporekala in v marsikaterih slučajih si je lastil Josip več pravic ter odločitve nego gazda.

Razmerje dveh gospodarjev na eni posesti je bilo kolikor toliko vzdržno, dokler ni bil Grga oženjen. Dva zapovedovalca in ena gospodinja, ki hoče i gospodar v moževi odsotnosti, takole star je na daljšo dobo nevzdržno — dovede do razč...

Nikoli ni zaupal mož Veroniki, kaj ga družiti ter bolj priklepa na šaferja nego na ženo. Med obema gospodarjema je obstojala nekaka skrivnostna vez, kateri ni mogla najti gospodinja razlage pri še tako skrbnem opazovanju hišnih razmer.

Josip si je lastil oblast najemanja ter odpuščanja služinčadi po svoji mili volji, da o težakih niti ne govorimo!

Da niso bili hrvaški oskrbniki pred 50 leti s podrejenim in služečim osebjem nič boljši od srednje-

Najlepšo nagrado

sprejme človek v starosti, ako si je bil pravčasno utrdir telo zoper starostne hibe. Tako zamore pri dobrem zdravju motriti, kako se morajo drugi boriti zoper slabosti, srčno tesnobo, omotico, glavobol, šumenje v ušesih, delovno nesposobnost, revmatizem, protin in prerano poapnenje žil. Pravilno izvedeno vsakoletno spomladansko zdravljenje s pomočjo sokov primernih zdravilnih zelišč osveži ves organizem, poživi obtok krvi, ohrani prebavne organe v redu in štiti zoper prerano staranje. Iz takih preizkušenih zdravilnih zelišč se izdeluje v ostalem znani Planinka čaj Bahovec, ki se baš sedaj splošno uporablja za spomladansko zdravljenje.

ki je imel nekaj denarja v listnici, se je drugEGA lotila skušnjava in mu je vzel en bankovec. Ko se je prvi prebudil, je opazil takoj, da mu manjka denar. Prijavil je celo zadevo orožnikom, ki so po temeljitem izpraševanju zvedeli za resnico in ugotovili krivca. Upamo, da nam tega poročila ne bo nikdo mogoče zameril.

Strehovci. Pred Cvetno nedeljo so doživele naše sicer tako tihe gorice razen ob trgatvi in kako nedeljo, zopet velik in neljub dogodek. Pred nekaj tedni je bilo v strehovskih in okoliških vinogradih udreto v 27 vinskih hramih. Že takrat je bilo veliko nevolje med vinogradniki. Sedaj pa je bilo na enak način udreto v 10 vinskih hramov. Neznani zlikovci, kakor se čuje, po številu šest, so udirali v poslopja z železnimi predmeti in razbijali ključavnice, če pa tako ni šlo, so pa kar zolomili vrata. Ni jim bilo zadosti, da so odnesli meso, zabelo in žganje povsod do zadnje kaplje; polomili in razbili so kuhinjsko posodo in steklenice in pustili povsod strašno opustošenje po vinskih hramih. Ne vemo sicer, odkod se jemljejo tako tatovski tiči, vendar pa upamo, da se jih bo posrečilo najti in predati v roke pravice. Gotovo je bila to priprava za velikonočne praznike, da jim ne bodo grla suha in želodec prazen. Pričakujemo, da bo oblast posegla vmes in bo preskrbela za varnost naših goric, da bodo gorice zopet imele mir.

Sobota. Napredoval je s 1. aprilom komandir orožniške postaje v Soboti, g. Rujs Josip, v čin narednika-vodnika. Simpatičnemu in

vljudnemu orožniku k napredovanju iskreno čestitamo!

Martjanci. Dne 8. aprila ob 2. uri je izbruhnil pri nas požar. Zgorelo je seno, drva in poljsko orodje. Škoda znaša 20.000 Din. Samo vrlim gasilcem se je zahvaliti, da ni požar zavzel večjega obsega. S svojo požrtvovalnostjo in vztrajnostjo so reševali in oteli ognju, kar so mogli. Gasilci so prišli domači, iz Nemčavec in Merkišavec. Kako je nastal požar, se ne ve. Sumi se, da je ogenj podtaknila zlobna roka.

Za lepoto naših vasi. Nihče še ni sprožil tega vprašanja, da bi se začelo gledati nekoliko bolj za lepoto naših vasi. Naše vasi, ki so razmerno velike, imajo veliko lepih in pripravnih prostorov, kjer bi se z malimi stroški lahko vse spremenilo v lepo naravno lepoto, bodisi v vrt, bodisi v lep zeleni gaj s cvetličnjakom. Vzamimo na primer Turnišče. Pred Balažovo hišo stoji precej velik trikot prazen in neizrabljen. Ker je z izpeljavo Banovinske ceste skozi Turnišče bil zreguliran dolnji del, bi bilo zelo umestno, da se posadijo akacije od Ivanove hiše do Magdičeve. Poleg tega je še pred Centralno gostilno lep prostor, kjer bi se z malimi stroški dalo popolnoma izpremeniti lice sedaj tako praznemu in neizrabljenemu prostoru. To je sam en slučaj. Koliko je še drugih vasi po Slovenski krajini, ki pričakujejo tega. Sobota spreminja svoje lice, le vasi zaostajajo. In vendar bi s povzdignjenjem naših vasi se lahko začeli baviti tudi z vprašanjem tujskega prometa. Ta propaganda je nujna, ker je še mnogo ljudi, ki niso bili v naši Slovenski krajini. Upajmo, da bomo to vprašanje pričeli tudi praktično izvajati in ne bo ostalo samo kot podana misel na papirju. Čas je, da začnemo! — Opa-zovalec.

Usodna statistika.

Na občnem zboru Združenja trgovcev v Mariboru so konstatirali usodno število, da je namreč 6000 trgovinskih obratov manj kakor jih je bilo l. 1932. Zato pozivajo vlado, da jim pomaga. — Na to moramo nekaj povedati. Trgovcem vlada naravnost ne more ničesar

Dr. JANKO PIHLAR

specialist za notranje bolezni

Maribor, Prešernova 2

ordinira dnevno od 8.—12. in od 2.—4. ure

samo ob nedeljah in praznikih ne ordinira.

pomagati, če ni ljudi, ki bi pri trgovcu kupovali. Ljudje, ki so svoj čas kupovali, niso pomrli, toda umrla je njihova kupna moč. Kmetje in delavci nimajo denarja, zato stoka in propada tudi trgovina. Res se meščanom dobro zdi, da dobivajo po 4 jajca za 1 dinar, naj pa istočasno pomislijo, da bo kmet, ki dinarjev ne je, prinesel v trgovino le en dinar, namesto štirih. Čudimo se trgovskim krogom, da so iskali leka svojim težavam v vseh mogočih »purfelcih«, glavnega pa edinega — dravila pa niso niti zahtevali. Zahtevali so celo nekaj, kar zna — jim samim škoditi: naj se znižajo stroški na železnici, naj grede občinski in banovinski proračuni navzdol. S tem se vedno le manjša obtok denarja in postaja trgovina slabša, s tem bodo oni, ki so dolžni, še hitreje šli v propast, ker dolgovi rastejo po obrestih in s cenami nič ne padajo. Vabimo zat. trgovske in obrtne organizacije, da s — jmejo naše stališče, da se cene kmetiskim pridelkom dvignejo! Samo v tem je rešitev vsega problema, rešitev kmeta, a tudi rešitev obrtnikov in trgovcev in z industrijo tudi delavcev. Zaženimo se vsi naenkrat s to edino zahtevo in mora prodreti!

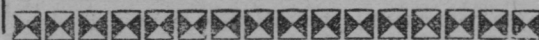

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtno Din 9.—

veških valpetov, je bridka resnica. In uprav grajska ošabnost ter krutost napram vsakemu, ki ni bil svoj lasten gospodar, je posebno povzdigovala Josipovo oskrbnništvo v očeh ponižnih zagorskih kumekov ter kum.

Se ena oskrbniška vse graje ter obsodbe vredna lastnost je koreninila v Pasaričevem šaferju: bil je brezvesten babjek — brezsrčen nasilnež v tem oziru. Če se mu dekle niso udajale, so morale od hiše in isto je bilo z mlajšimi ter bolj čednimi delavkami.

Pred vsemogočnim Šuškovičem je imel ženski spol tolik strah, da niti z glasnimi pritožbami ni upal na dan.

Veronika je kmalu spasla s skrbnikovo brezmejno pohotnost in je prosila moža, naj ga posvari, ker je v očito pohujšanje celi okolici. Grga je ob takih pritožbah brezbrizno zmajal z ramami in dostavil v opravičilo Josipa: »Ženske so njegova stvar. V svoji službi je na mestu in nekako postransko veselje ter zabavo mora imeti.«

Mož je torej soglašal z oskrbnikovim nečistovanjem, mu dajal celo potuho in to ravnanje je zabijalo

med Grgo in Veroniko od dne do dne globokejšo zagozdo razdora.

Čedna ter dobra Veronika je bila na novem domu gazdarica ter kumica, ki je slobodno jedla, pila in le-nuharila, kolikor se ji je ljubilo; ko je šlo za kake odločitve in gospodinjske pravice, je bil Josip Šuškovič daleč pred njo!

Kadar je bil gazda posebno pri volji, je povabil v klet razne imenitnejše Stenjevčane. Ob takih prilikah se je razvilo razposajeno rajanje, ki se je zavleklo v par dni. Veronika ni smela niti pogledati v ono kamro v kleti, s kom popiva mož, prepeva, se gosti in se obnaša cela družba, kakor pri ljudožrskem plesu.

Zakaj tako hrupne gostije v podzemlju, znal Bog! Ko je bilo veseljačenje pri kraju, je govoril celi Stenjevec: »Kum nas je gostil. Hočemo, da mu vrnemo na drug način, ker mu ne moremo z jedjo ter pijačo.«

Opisani prepad med Pasaričem in njegovo mlado ženko je zazeval kar prve dni po poroki. Mesto da bi se bil mož ženi bližal, se ji je odtuževal. Že pred poroko ji je bil navaden tujec, po nekaj tednih zakonskega življenja ga je — zasovražila. Pobegnili bi bila z njej tolikanj tujega novega doma, da se ni bala sra-

Ameriško zakonsko pravo.

Ameriške Združene države ne posedajo do danes enotnega zakonskega prava. V vseh 48 državah sklepajo državljani zakone po posebnem pravu, ki je običajno v za zakonca pristojni državi. — Najnižja starost za vstop v zakonski stan se giblje pri ženskem spolu med 12 in 21 leti in pri moških med 14 in 24. To se pravi: V nekaterih državah se smejo poročiti že 12letne deklice in v drugih pa morajo čakati možki do polnoletnosti. V državi South Karolina, kjer biva največ zamorcev, je ločitev zakona nemogoča. Oni pari iz South Karoline, ki bi

Šuškoviča je obisk pri Katičevih naravnost pre-
drugačil ter prelevil. Napram mladi gazdarici je ubral
čisto novo pot uslužnosti ter ji je prepuščal v gospo-

Za župnijsko knjižnico.

(Sv. Vid pri Planini.)

O velevažnem poslanstvu in veliki vrednosti dobre knjige ni nikdar preveč govoriti. Saj je knjiga, časnik in list najučinkovitejše izobraževalno sredstvo. Podeželskemu človeku, ki mu ni možno obiskovati šole ali raznih tečajev, je tisk edini in neobhodno potreben učitelj. Izgovorjena beseda se pozabi, pisana pa ostane. Slovenska knjiga je tako tesno združena z bitjem in žitjem slovenskega človeka, da si istega brez nje ne moremo misliti. Dobra knjiga je duševen kruh, potreben naši duši kakor hrana našemu telesu. Knjiga nam posreduje znanje iz vseh panog človeškega življenja. Odpre nam oči, da vidimo in spoznamo, kar nam je bilo doslej zakrito in neznano; razširi nam dušo no obzorje. Dobra knjiga tudi budi v človeku plemenita čustva, mu vzgaja smisel za kaj višjega in plemenitejšega ter ga dviga iz nizkotnega življenja kvišku k lepšim smotrom. Ker pa v sedanjosti težki gospodarski krizi ni mogoče posamezniku vseh knjig kupovati, čeprav čuti potrebo po njih, je nujna potreba, ustanoviti, oziroma obnoviti župnijsko knjižnico. In tudi tukaj velja pregovor: »V združenju je moč.« Denarni prispevek, ki ga posameznik prispeva za nabavo knjig, je malenkost, bodisi da se plača skupni znesek za celo leto ali pa v obrokih (mesečni prispevek). Čim več se jih priklasi, tem lažje se knjige naročijo; s skupnimi močmi se lahko kaj doseže, drugače pa ne gre. Pričakovati je zlasti od očetov in mater, da bodo imeli za knjižnico v polni meri razumevanje. Knjige so tudi starejšim dobre tovarišice in prijateljice ob nedeljskih popoldnevih. Za mladino pa so prava potre-

ba. Gotovo želijo starši, da bi vaši otroci ostali dobri in upokvarjeni, da bi si pridobili porednega znanja in prave izobrazbe. Dobre knjige jim dajte v roke, zbudite jih, vsajle do njih, to bode za nje in za vas boljše, kakor pa da bi mladi ljudje prosti čas lahkomišno zapravljali. — Pričakovati je z gotovostjo od fantov in deklet, da se bote v obilnem številu odzvali in tako omogočili obnovitev župnijske knjižnice, saj se gotovo v dovoljni meri zavedate važnosti te prekoristne prosvetne ustanove. Zavedate pa se tudi, da je vsako minuto naše mladosti treba vporabiti za množenje znanja in napredek omike, kajti le tako bomo enkrat kos težkim nalogam, ki nas čakajo v zasebnem in javnem življenju. Zdajmimo se, s skupnimi močmi nam bo možno ustvariti knjižnico, ter jo usposobiti, da bo lahko služila svojemu vzvišenemu namenu: Biti prava prosvetna zakladnica naše župnije ter biti pripomoček izobrazbe in napredka.

I. K.

BLAGOSLOVITEV ZASTAVE »MARIBORA«.

V nedeljo dne 28. aprila 1935 bo v mariborski stolnici blagoslovil prevzvišeni škof dr. Ivan Jožef Tomažič novo društveno zastavo »Maribora«. Kumovala bo zastavi gospa Angela dr. Juvanová. Zastavo so napravile mariborske šolske sestre in moramo reči, da res mojstersko. Na eni strani je podoba našega velikega škofa Smerška in ob njem venec z notami znane pesmi »Preljubo veselje, oj kje si doma...«. Na drugi strani je društveni znak. Moderni nastavek je napravil društveni član g. Drago Tratnik. Blagoslovitve se bodo udeležila tudi druga mariborska društva z zastavami. Imena dobrotnikov, ki so društvu omogočili nabavo zastave, so vgravirana v posebne žehlje na drugo zastavo. »Maribor« obhaja desetletnico svojega delovanja in bo poleg te slovesne blagoslovitve zastave priredil tudi koncert, ki se vrši dne 8. maja zvečer v Unionovi dvorani. Na tem koncertu izvajajo: Sattnerjevo Oljki, ali solo iz oratorija Messija in Dvoršakov Te Deum. Sodelujejo solisti gospa Lovšetova, gospa Bernot-Golo-

bova, gospod Marijan Rus, orkester Glasbene Matice in vojaška godba.

Hoče. Dravsko okrožje Pevske zveze je priredilo na Cvetno nedeljo popoldne pevski sestanek v Hočah. Udeležili so se ga številni pevci od Št. Janža na Dravskem polju, domači hočki zbor in zastopnik iz Frama. Sestanku je prisostvoval tudi domači g. dekan Sagaj ter okrožni predsednik g. kaplan Čokl. Zbranim pevcem je predaval profesor Bajuk iz Maribora o petju. Sledili so izvajanjem s takim zanimanjem, da je k sklepu par nenadoma privrela iz srca vseh Premrlova »Slovanska pesem«. Odbor je nato sklepal in razpravljal še o tekočih okrožnih vprašanjih.

Sv. Trojica v Slov. goricah. »Slehernik«, krasni verski misterij, je na Velikonočni ponedeljek žel popolni uspeh. Vsi navzoči so bili zelo zadovoljni. Zato bo fantovska Marijina družba ponovila »Slehernika« na Belo nedeljo dne 28. aprila ob treh popoldne v samostanski dvorani. Vse prav lepo vabimo!

Kapela pri Radencih. Ker ni bilo priložnosti na praznik Marijinega Oznanenja, bomo obhajali na Belo nedeljo po sklepu svetega leta »Materinski dan«. Kdor hoče videti in slišati res nekaj lepega, nedolžno-srčkanega, naj pride ta dan ob petih popoldne v dvorano g. Maršika v Radencih, kjer bodo najmlajši igralci kapelske šole vprizorili materam na čast gniljivo igrice »K mamic«. Vabljeni na to prireditev so predvsem vse dobre mamice, kakor tudi vsi drugi, zlasti mladina, ki čuti količkaj ljubezni do svoje matere. Na programu so tudi deklamacije, govor o materi itd. Čisti dobiček pa je namenjen v podporo revnim otrokom. K obilni udeležbi vljudno vabi vse, ki imajo kaj miljeno čutečega srca za revno deco. — Pomladek Rdečega križa pri Kapeli.

Žiže pri Konjicah. Sporočamo, da bo prihodnjo Belo nedeljo dne 28. aprila ob treh popoldne pri nas v Društenem domu igra. Prosvetno društvo iz Laporja pride gostovat s prekrasno in pretresljivo igro »Žrtev spovedne molčečnosti«, katere zgodba je resnična in ki napravi povsod neizbrisen utis. Na Cvetno nedeljo so jo igrali doma. Režiser jim je znani gospod Vaupotič, »Slovenčev« dopisnik iz Slov. Bistrice, ki je letos tam tako izborni

dinjskih poslih proste roke. Tale prvi preokren je bil hvalevreden; drugi manj in je obetal resen obračun med gospodinjo in oskrbnikom.

Josip je opazil že koj skraja, kako zanemarljivo njegov gazda mladostno bitje brhke Veronike. Kar nenadoma se je pričel truditi, da bi nadomestil on, česar mož sploh ni hotel ali ni razumel. Z drugimi besedami povedano: Desna Pasaričeva roka je bila prepričana, da bo ujela lepo Veroniko v svoje mreže nedovoljene ljubezni. Upanja na uspeh v svojih grdih ter zlobnih nakanah je imel dovolj vpričo dejstva, da je bila gospodarju dobra ženka še vedno tujka!

In ravno obisk v Kraljevcu je dajal pohotnežu dovolj gradiva, s katerim se je bližal svoji novi žrtvi. Zdaj je porabil to ljubkost Veronikinega rojstnega doma, pa zopet materino neprisiljeno ljubeznivost, katero je hvalil mladi gospodinji, ki je bila s celotnim mišljenjem ter hrepenenjem mnogo bolj v Kraljevcu nego v Stenjevcu. Opozorjanja na lepote ter mičnosti domačega krova so vzbudila sčasoma v Veroniki prepričanje, da Šuškovič le ni tolikanj notranje izprijen, kakor ga je dolžila dosedaj. Ravno on ji je znal prepoditi dolg čas z obujanjem spominov na mamiko ter

tateka in da bi bilo pri njih na Pasaričevem imanju ravno tako lepo, ljubko ter privlačno, če bi bil n. pr. on gazda.

Premeten oskrbnik je dolgo sejal spominčice na hišico očetovo krog Veronikinega srca, predno je prešel od besed v dejanja. Spomnil se je najbrž na star pregovor, da besede mičejo, vzgled in sicer dejanski pa vlečejo! Le toliko se je zmotil, da je naobrnil navedeni rek v slabem smislu in na kolovoz svojega pokvarjenega srca. Bil je preizkušen ženski lovec in je imel doslej precej sreče v tem peklensko hudobnem lovišču. Vsak zapeljivec se enkrat pošteno opeče in tako je bilo tudi s hinavskim lizunom Šuškovičem.

Naveličal se je že bil sladkih govoric, ki so bile laž iz njegovih ust in le past za zasledovani plen. Postal je Veroniki oseba, s katero se je najraje ter največ razgovarjala in ga naravno pogrešala, če je moral izostati dalje časa. Šuškovič je nadalje dobro znal, da so ženskam največ slučajih prav ubrane besedne strune vs. Žensko bitje, če enkrat rado posluša moškega vabeč besede ter išče njegovo bližino, je že toliko pridobljeno ter zablajeno na ljubezenske stezice, da slobodno reče zapeljivec: Moja bo! (Dalje sledi.)

bodo vodile brez pilota posebne naprave iz Pariza in sicer na celi vožnji v Calais in nazaj. Iz daljave voden letalo premaga tudi vremenske ovire in ima to dobro, da odpade teža človeškega pilota in lahko vzame letalo seboj več pisem in drugih tovorov.

Premija na volkove.

Leta 1798 so razpisali v Parizu nagrade na volkove. V kratkem času je bilo izročenih ter usmrčenih 7341 volkov.

Tigri,

kateri se podijo po vzhodni Sibiriji, so veliko bolj nevarni nego indijski. Sibirski tiger se razločuje od indijskega tovariša po bolj sivi barvi.

naučil Pasijon, da so ga osemkrat (!) predvajali. Zato smo prepričani, da nam bodo Laporčani s svojim nastopom napravili lepo popoldne. Vabimo prav vsi brez razlike: domačini in sosedi, pridite! Pokažimo jim, da je tudi naša Zgornja Dravinjska dolina neomajno odločna za katoliška načela katoliško-narodnih društev! Na prazno veselo svidenje! — Mladina, pridi si pogledat, kako kaj znajo drugod. Pa zagotovo!

Zgornja Ponikva. Gasilska četa vprizori na Belo nedeljo dne 28. aprila, ob treh popoldne, v dvorani bivšega prosvetnega društva veseligrado »Dve nevesti«. Vsi tovariši in prijatelji vljudno vabljeni!

Grize. Pevsko društvo je vprizorilo na Cvetno nedeljo narodno igro »Črna žena«. Nekdaj nam je naše Pevsko društvo nudilo obilo lepih predstav. Sedaj, ko je nastopilo na odru mnogo novega naraščaja, ni čuda, da je naše občinstvo kljub hudi nevihti napolnilo veliko dvorano do zadnjega kotička. Občinstvo je bilo s predstavo zadovoljno. — Žalibog, da tudi pri nas obstoja društvo »Jeruzalemskega osla«, ki ima svoje sestanke vsako nedeljo pred cerkvijo. Šteje mnogo članov in članic, menda zato, ker so predstave brezplačne.

Št. Janž pri Velenju. Pevski odsek Slovenskega katoliškega izobraževalnega društva priredi na Belo nedeljo dne 28. aprila, ob 3. uri popoldne v Slomšekovi dvorani pevski koncert 17 umetnih, narodnih in domoljubnih pesmi v moškem in mešanem zboru. Prijatelji lepega petja od blizu in daleč, pridite v obilnem številu in počastite nas s svojim obiskom!

Sezimo po samopomoči!

Sedaj, ko je minil zimski čas, se bodo razni ljudje, ki nimajo ali tudi nečejo imeti zaposlenja, raztepli po deželi, pa bodo izsiljevali in grozili. Časi so tako nesigurni, da tudi orožništvo ne bo moglo zadostno varovati naših domov in naših ljudi pred takimi potniki. Da naše ljudi pravočasno na to opozorimo, je naša dolžnost. Zato predlagamo sledeče varnostne ukrepe:

1. Če gredo ljudje na polje, naj bodo doma hiše zaklenjene! Ravno tako tudi v slučaju, ako je ena sama oseba doma v hiši.

2. Otrok samih ne puščajte brez nadzorstva, ker so navadno nezanesljivi varuhi doma.

3. Tudi hleve in skednje imejte čez noč tako zaprte, da ne more vsak iskati v njih po svoji prenočišča.

4. V vsaki občini se naj določi, kje naj taki popotniki in siromaki, ki jih ne poznate, prenočujejo. Oblast naj prepove sprejemati na prenočišče po kmetijskih hišah tuje neznane osebe, da se bodo tako kmetijski domovi zavarovali pred tem, da bi bili skrivališča.

5. Hiše, ki stoje na samem, morajo na vsak način biti zvečer dobro zaprte, poleg tega pa mora biti pri hiši orožje! V hišah, kjer stanuje na samem le po ena oseba, se navadno zgodijo ropi in umori.

6. Kjer je le mogoče, napravite domače straže po vaseh. Tako se boste najlažje zavarovali tudi pred požigalci. Zadostuje, da se vrstite hiša za hišo.

Stražar gre vsako uro in pregleda naokrog, če je vse v redu. Za take straže se domenite posebno, ako ste opazili čez dan obiske neznancev.

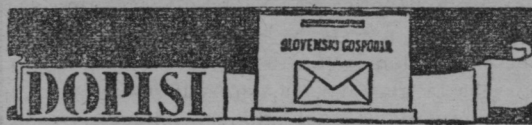
7. Ako komu kaj daste, zahtevajte vedno, naj vam pokaže dokumente. Občine naj sklenejo, da smejo pobirati po hišah samo oni, ki so prejeli pri občini potrdilo, da so pošteni in podpore potrebni. V vsakem slučaju, ki se vam zdi sumljiv, takoj zapišite podatke dotičnega, da ne bo treba le po obrazu soditi, kdo je hodil tam okrog.

8. V slučaju, da vam kdo grozi, bodite prijazni in previdni, naknadno pa prijavite zadevo takoj, da se ga prežene iz občine.

9. Kakor imamo vaje, kako je treba gasiti, kadar gori, tako imejte doma tudi naprej dobro premišljen načrt, kako se pokliče v slučaju potrebe soseda na pomoč. Kadar je sila, tedaj človek nima časa misliti na to. S sosedi bodite zmenjeni, kako znamenje boste si dajali za slučaj, če je treba.

10. Oblasti naj nikar ne dajejo dovoljenj za vsemogoče zbirce tujih ljudi, češ, da so pogoreli, da jim je suša vse uničila itd., posebno ne onim iz južnih krajev, ki si kar kljuko podajajo na deželi. Saj je Rdeči križ tukaj, ki zbira prispevke za take slučaje, naj neznanci v druge kraje ne hodijo. Občine naj odpošljejo tozadevne zahteve na banovino, da se to enkrat za vselej prepreči!

Zelo nam je neprijetno, da moramo dajati taka navodila, toda od vseh strani prejemamo poročila, da je treba v tem oziru zaščititi naše kmetijske domove. Upamo, da to naše opozorilo ne bo zastoj!

Sv. Anton na Pohorju. (Obžalovanja vredni slučaj.) Tukaj je neznani zlobnež uničil nekaj najlepših dreves v drevesnici tukajšnjega drevesničarja in sicer med časom, ko je njih lastnik bil pri kosilu. To barbarstvo se je že lansko leto pričelo in sicer se je zlobnež maščeval nad vrtnicami. S tem trpi lastnik veliko škodo.

Cvetkovci pri Veliki Nedelji. Naš kolesarski odsek pridno deluje, danes šteje že 42 članov in članic; v kratkem namerava prirediti večji izlet, za kar je že sedaj veliko zanimanje. Ker pa še nekateri člani niso storili svoje dolžnosti in niso plačali članarine, prosimo, da to store nemudoma. Članarina je malenkostna, mesečno 1 Din. Kolesarjenje nam ni luksuz, saj smo odsek gasilske čete, torej vedno pripravljeni priti bližnjemu na pomoč!

Velenje. (Karel pl. Adamovich de Csepin 70letnik.) Dne 27. aprila t. l. praznuje 70letnico svojega rojstva g. Karel pl. Adamovich, ki si je kot bivši lastnik graščinskega veleposestva v Velenju pridobil neveljivih zaslug za gospodarski procvet Šaleške (in deloma tudi Savinjske) doline in ki je kot javni funkcionar (sledeč vzgledu svojega očeta, kateremu je kot bivšemu deželnemu poslancu posvetil že Jos. Vošnjak v svojih »Spominih« besede toplega priznanja) vsikdar branil slovenske koristi proti vedno huje v slovensko posest se zaje-dajočemu nemškemu prodiranju. Rojen dne 27. aprila 1865 v Velenju, je bil slavljenec po

(Oglas je reg. pod S. Br. 23762 od 19. XL. 1934.)

dovršeni gimnaziji in kadetnici nekaj let aktiven častnik, leta 1886 pa se je poročil z baronico Gizelo Ritter, ki mu je bila do danes zvesta življenjska družica in neumorna sodelavka (njenih neštevilnih dobrot se še hvaležno spominjajo šaleške sirote!). Leta 1890 je prevzel od svoje matere graščino in veleposestvo v Velenju, kjer je poslej stalno bival do njega predaje leta 1918. V tem dolgem razdobju je posestvo arondiral in tako izboljšal obdelovalne metode, da je pmalu zaslovljaleč naokrog, osobito kar se tiče umne živinoreje. Težek za čistimi pasmami, je uvelj najprej pingavsko, nato pa montafonsko govedo, z veliko požrtvovalnostjo je gojil, pospeševal in propagiral (kot podpredsednik štajerskega konjerejskega društva in kot razsojevalec pri mnogih razstavah) rejo težkih savinjskih konj, baval pa se je tudi z umno kokašerejo in svinjerejo ter ju z vzgledom in dejansko pomočjo širil med dolinskimi kmetovalci. Prvi je pričel v Šaleški dolini pridelovati hmelj, čigar odlična kakovost ni zastajala za savinjskim, nekoliko poprej pa je bil ustanovil ml. črna, katere izdelki so našli tržišče celo na Dunaju. Slavljenceva prizadevanja so rodila lepe uspehe in prejela mnogo nagrad v obliki diplom in svetinj. Kot dolgoletni načelnik okrajnega zastopa šoštanskega je posvečal veliko pozornost okrajnim cestam in mostovom, ki so bili po njegovi zaslugi v odličnem stanju. Mnogi njegovi načrti (n. pr. cesta preko Št. Andraža v Polzelo) so se radi izbruha vojne seveda mogli izvesti šele po osvobojenju. V samem Velenju je ustanovil gasilsko društvo ter bil njegov dolgoletni načelnik, a nekaj časa je bil tudi občinski odbornik in podžupan občine Velenje, ki ga je že pred vojno izvolila za svojega častnega občana. Kot človek je bil slavljenec vsikdar pristen plemič, plemič po krvi in srcu, gentleman v najboljšem pomenu besede, ki ni prav nikomur odrekal svoje pomoči in čigar dobrotljive roke se še danes spominjajo stotine hvaležnih src. Nemila usoda mu ni naklonila, da bi bil trajno ostal v svoji ljubljeni Šaleški dolini, toda le-ta ga ni in ga ne bo pozabila. Ob njegovi 70letnici, ki jo slavljenec obhaja pri svoji hčerki, grofici Auerspergovi na Turjaku, mu izraža svojo iskreno zahvalo ter mu želi iz vsega srca, naj bi mu bilo usojenih še mnogo let mirnega in srečnega življenja.

Bele vode. Koncem marca t. l. je prevzel našo župnijo kot provizor č. g. Janez Ogulin. Dal Bog blagoslovljen uspeh! Skoro pol leta smo bili brez duhovnika ter se je v tem času za

nas največ trudi g. Fr. Strmšek, za kar iskrena zahvala!

Št. Peter pri Mariboru. Na veliki torek, dne 16. aprila zvečer je v splošni bolnici v Mariboru po dolgi in težki bolezni Bogu vdano in z vzgledno potrpežljivostjo prenašajoč bolezen, lepo pripravljena v 63 letu umrla Jožefa Maček, rojena Vogrin iz Št. Petra pri Mariboru. Rajno mater smo spremili na veliki četrtek ob pol 5. uri popoldne na magdalensko pokopališče, kjer je bila položena k večnemu počitku in miru, katerega revica na tem svetu čisto ni imela. Počivaj v Bogu, dobra mati!

Selišči pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Ker je že kukavica prikukala, lastavica pa prijadrala, pa še je našla sneg, in škorci že dolgo žvrgolijo po naših sadoncsnikih, smo tudi mi potegnili to nepovabljen »grizo« toliko od naših vrat, da lahko zunaj na zeleni trati premišljujemo, komu bi to spako prodali. Pa bo menda težko s prodajo, so rekli naši starejši in sklenili so, da jo damo zastonj, še vozniku konje nakrmimo in jo brezplačno naložimo na voz. Kdo jo želi, jo zastonj dobi. — Tudi za mali denar, za 2 dinarja, se lahko vsakdo osreči. Če mu je sreča mila, dobi 500 Din ali pa kar mu srce poželi, moko v vreči, štalco s pujsekom vred itd. Pa veš, kedaj in kje je tisti kraj, da maš stolišče fraj, sedišče na trati pa zastonj? V Seliščih dne 26. maja, ko priredi prostovoljna gasilska četa svojo prvo tombolo. Obenem bo tudi otvoritev gasilskega doma.

Ljutomer. Zadnjič smo poročali, da je Mura naplavila žensko truplo, katerega identitete ni mogli ugotoviti, ker ni imela pri sebi nobenih papirjev. Sedaj se je ugotovilo, da je bila to neka Terezija Vuga, 21 let stara služkinja iz Slatinskega vrha, župnija Marija Snežna. Njeni bratje pripovedujejo, da se ji doma ni slabo godilo, tudi ni kazalo nobenih znakov kake duševne bolezni. Ni torej ugotovljeno, ali je nesrečnica sama skočila v vodo, ali pa se je ponesrečila. Našli so ob Muri njene čevlje, naglavni robec in eno nogavico. Zraven pa je zasadila majhen križec in na listek napisala svoje ime. Truplo je v dveh dneh priplavalo od Marije Snežne do Ljutomerja, kar je velika daljina. Mura je sedaj spomladi velika in deroča. Brata sta na njen grob v Ljutomeru položila venec rož. — Tudi cigani umirajo. Pretekli teden smo imeli v Ljutomeru ciganski pogreb. Umrl je star cigan, ki se je zadnje čase večinoma zadrževal na Krapju, po imenu Štefan Baranya. Bil je seveda krščen. Zanimivo je bilo videti male cigančke, ko so stopali za pogrebom s sklenjenimi rokami. — V Slamnaku smo zopet imeli požar. Zgorela je viničarija, last g. Jureša iz Križevcev. Kako je požar nastal, ni ugotovljeno, skoraj gotovo pa zažiga zlobna roka, ker je to menda že osma viničarija, ki je tekom enega leta v Slamnaku zgorela. Pa pravijo, da dve še prideta na vrsto. Morda požigalec želi, da bi v Slamnaku nastale same nove vile namesto starih viničarij. Kako, ko pa ni denarja, klet! pa so prazne.

Peter Rešetar rešetari.

O le naprej, o le naprej... tako pojejo zastopniki držav, ki so ta teden že prišli iz Strese v Italijo v Ženevo v Švico, gredo pa nato v Rim, potem gredo v London, potem gredo v Moskvo, potem gredo, potem gredo, potem gredo... Res, daleč smo prišli na tak način. Če še ne veste, kdo vodi, vam povem, da vodi nemški Mišel, pa ne za roko, ampak za nos.

Angleški predpis za kandidate. Na Angleškem mora vsak kandidat vložiti kavcijo 500

funtov, to je okrog 12.000 Din. V slučaju, da ne dobi v okraju ene desetine glasov, izgubi kavcijo, ker je vodil urade za nos, češ, da ima ljudi za seboj. Če bi drugod kandidatom to predpisali, ne bi bilo treba eno leto nič davka plačati, toliko kavcij bi zapadlo. Angleži so res pametni!

Madžarske volitve še sedaj ne dajo miru ljudem, ki računajo po starem. Nekdaj je bilo tako, če si dobil večino glasov, si dobil večino poslancev, zdaj pa je tako, če imaš manjšino glasov, pa imaš večino poslancev, samo znati moraš računati.

Razorožitev je lepo geslo, posebno Francozi se ga radi poslužujejo. Sedaj pa so poklicali več letnikov, toda ne k vojakom, ampak v šolo, da se zatre analfabetizem. Analfabetizem je namreč bolezen, da ne znaš brati, kar je pisano ali tiskano, ker se pač nisi učil. Pri nas Slovencih te bolezni ni, mi znamo celo to brati, kar ni niti natiskano niti napisano, ampak je samo med vrsticami.

Iz domače politike.

Nihilistična stranka. V nekem jugoslovanskem dnevniku, ki izhaja v Ljubljani, sem bral to ime, pa sem le vprašal, kaj to pomeni in sem izvedel, da so v tej stranki ljudje, ki ki nihajo sem in tja kot ure: zdaj gre sem, zdaj pa tja.

Gasilci bodo potrebni. V našem kraju živi kandidat, ki kljub protestu članov gasilskega društva hoče i...eti glavno besedo in komando. Dolgo ni bilo mogoče tega razumeti, dokler nisem prav zaupno izvedel, da se boji, da bo pri volitvah pogorel, zato da nujno potrebuje izvežbano požarno brambo, da bo takoj na mestu! Na pomoč!

Glas naroda smo ta teden zaslišali iz ljubljanskega nebotičnika. Na ta glas čakamo sedaj odmeva naroda iz kmetijskih, delavskih in obrtniških domov. Če tudi so se oni, ki dajejo od sebe ta glas naroda, spravili precej visoko v nebotičnik, vendar jih bo odmev naroda dosegel in jim bo dolgo časa brnel po ušesih.

Oglasujte v „Sl. gospodarju“!

Poslednje vesti.

Iz domače politike.

PRI VOLITVAH BOMO IMELI ŠTIRI LISTE.

V smislu volilnega zakona je kasacij-sko sodišče v Beogradu 22. aprila zaključilo proučevanje in overovljenje predloženih državnih kandidatnih list za poslanske volitve 5. maja. Predloženih je bilo sodišču šest kandidatnih list, kakor omenjamo na prvi strani, potrjene so štiri. Razven Jevtičeve so potrjene liste Mačkova, Ljotičeva in Bože Maksimoviča. Zavrnjena je lista socijalnih demokratov s predstavnikom dr. Topalovičem in Hodžerove narodne stranke.

Znižanje cen nekaterim monopolnim predmetom. Na veliko soboto je bila v Beogradu seja odbora državnih monopolov, katere se je udeležil finančni minister Stojadinović. Na tej seji je bilo

sklenjeno, da se znižajo za malenkost cene nekaterim monopolnim predmetom kakor boljšim cigaretam, cigaret-nemu papirju, soli, vžigalicam itd.

Politične in druge novice iz celega sveta.

Krog vladne krize na Bolgarskem. Bolgarski kralj Boris je poveril 29. aprila nalogo za sestavo nove vlade 70 let-nemu Andreju Toševu, bivšemu bolgarskemu poslaniku v Beogradu in na Dunaju. Toševa vlada bi naj bila prehodnega značaja in bi naj pripravila pot povrnitvi v zopetno parlamentarno stanje. Andrej Tošev je znan bolgarski državnik še izza predvojne dobe. V Beogradu je bil poslanik do balkanske vojne. V zadnjem času je bil stalni član bolgarskih odposlanstev na balkanskih konferencah.

Nova bolgarska vlada pod predsedstvom Toševa je bila sestavljena v nedeljo 21. aprila. Tošev je obdržal predsedstvo in zunanje zadeve. V vladi so še trije generali ministri, in sicer notranji, prosvetni in za vojsko. Ostali ministri so strokovnjaki. Z imenovanjem nove vlade je izdal kralj Boris tudi proglas na narod.

Po sestavi nove bolgarske vlade. Sprejati poročamo med političnimi vestmi, da so podali v prejšnji vladi ostavko trije ministri, ker je vlada Zlateva dala zapreti več različnih voditeljev opozicije in med temi dva bivša ministrska predsednika Cankova in Georgijeva. Oba imenovana sta od nove vlade puščena na svobodo, pač pa je bil aretiran Kolev, ki je bil v Zlatevovi vladi notranji minister. Prejšnji ministrski predsednik general Zlatev je vpokojen.

Sprejet predlog za nov predor. Francoski parlamentarni odbor za javna dela je sprejel poročilo o predoru skozi goro Mont Blanc. Predor bo služil avtomobilskemu prometu med Francijo in Italijo. Predor bo dolg 12 km. Stroški so proračunani na 250 milijonov frankov. Stroške bosta prevzeli Italija in Francija.

Strašen velikonočni potres na otoku Formoza. Iz japonske prestolnice Tokio je prispela vest o strahovitem potresu, ki je opustošil dne 21. aprila otok Formoza. Potres je divjal na površini 5000 kv. km. Porušenih je 7000 hiš, poškodovanih 18.000. Pod razvalinami je ostalo mrtvih 2750 oseb, nad 5000 je hudo ranjenih, 800 lažje. Otok pripada Japonski in je naklonila osrednja vlada v Tokio prizadetim kot prvo pomoč 7 mil. jenov.

Domače novice.

Smrtna nesreča v Kamniških planinah. V Kamniških planinah je ponesrečil na Veliko noč ljubljanski visokošolec Mirko Gombač. Reševalci so ga komaj rešili in je bil prepeljan živ v ljubljansko bolnico, kjer je podlegel poškodbam 22. aprila popoldne.

Smrt znanega hotelirja v Celju. V noči na velikonočno nedeljo je umrl v Celju zadet od kapi 56letni hotelir in gostinjski g. Josip Žumer z Glavnega trga.

Pri reševanju psa ob lastno življenje. V tvornici tanina v Goričanih je bila zaposlena delavka Ivana Štalčeva iz G. Senice. Za varstvo hiše je ostala v nedeljo sama doma s psom volčnjakom. Proti večeru se je podala s psom na sprehod. Pri železniškem prelazu se je zagnal volčnjak proti prihajajočemu brzovlaku München-Jesenice, Beograd. Dekle je steklo za psom, ga spravilo s tira, a njo je udarila lokomotiva tako hudo, da je obležala mrtva.

Napad. Na veliki petek je bil izvršen v Ljubljani napad na 40letno šiviljo Antonijo Sever, ki stanuje v Slomšekovi ulici. Od neznanca iz še nepojasnjene vzroka napadena je še do danes v ljubljanski bolnici v nezvesti in ne more izpovedati o napadu ničesar gotovega.

Ukradena rezila za cirkularko. V noči od velikega četrтка na petek je odnesel v Celju neznanec skozi razbito šipo lesne industrije »Jugoles« 7 rezil za cirkularko, ki so vredne nad 5000 Din.

Požar v Cvetkovcih. Na veliko soboto okrog 9. ure zvečer je izbruhnil požar pri posestniku Francu Ozmeč v Cvetkovcih v Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji. Ogenj, ki je izbruhnil v gospodarskem poslopju, se je z vso naglico razširil na stanovanjsko hišo. Prva pomoč je bila domača gasilska četa in ljudstvo, ki je od vseh strani prihitelo pomagat. Takoj na to so prispele še gasilske čete iz Trgovišča, Velike Nedelje, Gorišnice in Moškanjec, ki so branili blizu stoječa poslopja. Rešili so vso živino, svinje, kokoši in konje. Zgořeli so vsi vozovi, vso poljsko orodje itd. Sumi se, da je bil ogenj podtaknjen. Ker je prizadeti priden in skrben gospodar, se priporoča usmiljenim srcem!

Dopisi in prireditve.

Sv. Jurij ob Pesnici. Dne 14. t. m. smo sadili spominsko Aleksandrovo lipo, kateri je odkazal dom krajevni šolski odbor. Prej oblačno nebo se je istega dne zjasnilo in solnce je prvo pozdravilo s trobojnico okrašeno mladostno lipo. Zaigrala je godba kungoškega gasilskega društva in lipo je začela pod močnimi rokami fantov dvigati svoj vrh pod nebo, z grčastimi koreninami pa je oklenila domačo grudo. Šolarji so jo obstopili s cvetnimi butarami, nastala je nepopisno lepa slika, ter so ji tudi zapeli in deklamirali v pozdrav. Posebno navdušenje med občinstvom je vzbudila s svojo deklamacijo komaj par pedi velika učenka II. razreda Marija Lilek, ki jo je naštudirala učiteljica gospa Lea Ferk. Posestnik g. Vrezner Franc je prebral prepis besedila, ki je na pergamentu v zapečateni steklenici in eventuelno čaka med koreninami na poznejše rodove. Njen simbol in pomen njene rasti pa je v pesniškem zanosu orisal v svojem globoko zasnovanem govoru učitelj g. Ferk Ivan. Svečanost se je zaključila z državno himno.

Velika Nedelja. Zopet nastopijo naši vrli igralci z novo igro »Naša kri«, ki jo bodo odigrali na Belo nedeljo ob treh popoldne v križniški dvorani pri Veliki Nedelji.

Velika Nedelja. Kdor še nima naročenih mohorskih knjig, naj še do Bele nedelje prinese naročnino v župnišče. Je že sedaj zadnji čas! Za malih 20 Din dobite pet knjig z bogato vsebino in lepim čtivom.

Velika Nedelja Minulo sredo smo sprejeli novega župnika velikonedeljskega v osebi vlč. g.

p. Gregorja Cerarja iz Metlike. Pri cerkvi ga je sprejela množica faranov z otroki vred. Letam ga je v imenu faranov pozdravil dosedanji g. kaplan Šketa, nato zastopniki šole, organizacij in družb. Sprejem je bil sicer skromen, a zato toliko bolj pristrčen; saj je pokazal očitno ljubezen do katoliških duhovnikov, katera v našem vernem ljudstvu ne bo kar tako izlahala izumrla. Novemu č. gč župniku želimo iz vsega srca, da se v naši lepi in živahni Prlekiji počuti prav dobro in da ga nam ohrani Bog kot svojega služabnika, našega pastirja, v našo duhovno srečo do skrajnih mej človeškega življenja.

Prosvetno društvo v Makolah priredi na belo nedeljo dne 28. aprila 1935 ob 15. uri v posojilniški dvorani v Makolah gledališko predstavo: »Bele vrtnice«, igra v štirih dejanjih. Vsi prijatelji poštene zabave vlijudno vabljeni!

Elektrika iz zemeljskih globin.

Anglež Parson, genialni izumitelj parne turbine, očetuje misli, ki se nam vidi danes sicer še tehnična utopija, a bo morda že jutri uresničena človeštvu in njegovemu razvoju v prid.

Znano nam je, da postaja toplota tem večja, čim globlje prodiramo v globino zemlje. Vsakih 33 m globlje pomeni stopnjo Celzija več. Že v globini 5 do 6 km mora biti ta notranja zemeljska toplota tako velika, da se voda spremeni v paro, v desetkratni globini bi se stalile že skoraj vse kovine, a še globlje spodaj se morajo vdati še najtrši graniti. Kaj nam je v dobi, ko napovedujejo že konec zemeljskih premogovnih zakladov, bližje nego misel, da bi izkoriščali te ogromne toplotne zaloge, ki so zaprte v notranjosti naše premičnice? Naši najgloblji rovi segajo danes sicer komaj v globino 3 km, toda skoraj ni dvomiti, da bomo mogli nekoč s svojimi tehničnimi pripomočki vsaj še enkrat globlje. In tu bi po Parsonovi zamisli lahko namestili stroje, ki bi lovili vodno paro in jo dovajali turbinam, ki bi njeno silo spet spreminjale v električni tok. Vir te sile je praktično neizčrpen in tako ogromen, da mu med sedanjimi, praktično izkoriščanimi viri energije ni para.

Nedavno so poročali iz Japonske, da je pričela 250 km od Tokija obratovati velika elektrarna, ki izkorišča zemeljsko toploto. Seveda ni v ta namen segla v globino 5—6 km, kar ji tudi ni bilo potrebno, kajti zemeljska toplota prihaja tu skoraj sama na površje zemlje. Elektrarna se dviga na obsežnem vulkanskem ozemlju, kjer je bilo treba izvrtati samo po 100 m globoke rove, da je po njih siknila vroča para v zrak. To paro so zajeli v kotle pod primernim pritiskom, jo napeljali na turbine, ki ženejo mogočne generatorje. V generatorjih proizvajajo električni tok, a če po vaseh okrog tega ozemlja v prijaznih sobicah zvečer zagorijo električne žarnice, tedaj sveži v teh žarnicah prav za prav zemeljske toplote.

Kaj bi morala vedeti vsaka MLADENKA

»Nikar ne obupavaj«, sem dejala, »kaj takega se primerjava mnogim deklicam. Stvar pa same često poslabšajo, ko počenjajo, kar ni dobro«. Vedela je, da sem uganila vzrok njenega obupavanja. Občutila je, kakor da bi bila zavržena, ker je imela temno in ovenelo kožo z razširjenimi znojnicami in zajedalci.

Za redno se rešite vseh napak svoje polti tako, da bo Vaša koža postala bela, čista in lepa, samo po naslednjem lahkotnem in cenemem načinu. Uporabljajte vsako jutro pred pudranjem kremo Tokalon, bele barve (ni mastna). Njene dragocene sestavine, ki čistijo, osvežujejo ter napenja kožo, učinkujejo naravnost magično tudi na najgršo polt. Že v 3 dneh boste navdušeni nad svojo dražestjo.

Ta enostavni recept je prinesel mnogim mladencem olajšanje in srečo — kar ve večina mater. Poizkusite kremo Tokalon, bele barve, še danes.

BREZPLAČNI VZOREC: Vsak čitatelj tega lista more dobiti zelo okusno kaseto s kremo Tokalon (rožne ali bele barve) ter puder Tokalon različnih nijans. Pošljite Din 5.— v poštinih znamkah za poštino, omot in druge stroške na naslov: Hinko Mayer i drug Odio 20-C Zagreb, Praška ul. 6.

Nova elektrarna, ki je ena največjih na Japonskem, pa nikakor ni prva te vrste. Že pred četrt stoletja je pričelo v Italiji, na vulkanskih tleh pri kraju Larderellu obratovati slično podjetje. Že v časih pred svetovno vojno so tu izvrtali po 80 m globoke rove, da bi napeljali podzemeljsko paro na turbine. Elektrarna pa je pričela obratovati šele med vojno in je bila z več nego 10.000 kilovati noglјivosti za dolgo časa največje podjetje te vrste na svetu. Danes zahtevamo že dosti več in pred nekoliko leti je začela nastajati podobna centrala, samo neprimerno večja, na japonskih tleh. Delo je sedaj končano in ljudje že uživajo njegov plod.

Karl May:

Zaklad v Srebrnem jezeru.

(Dalje.)

In ko opazijo, bodo zagnali hrup, posadka bo zmedena, potniki se bodo prestrašili in inženjer zaenkrat na svoj nož niti mislil ne bo. Ko zapazijo tatvino, smo mi že davno na suhem.

»Pa treba je misliti na vse! Kaj pa če bi inženjer le opazil, da mu manjka nož z denarjem vred, če bi sicer pristali, pa nikogar ne pustili na suho — in nas preiskali?«

»Ničesar ne bodo našli! Privezali bomo medtem nož na vrh, ga vrgli v vodo pa pritrdili vrh zunaj ob krnu. In ko se bodo pomirili, shranemo spet nož. Res vseveden bi moral biti, kdor bi ga našel!«

»Misel ni slaba —.

»No, — in potem? Kaj bomo storili, ko pridemo na suho? Nimamo konj —. Bomo peš potovali?«

»Mala reč! Našli bomo farmo ali pa indijanski tabor, tam si kupimo konje, pa jih seveda ne plačamo.«

Tramp se je nasmejal.

»Taka kupčija je seveda zelo priročna!

In kam bomo odjezdili? K tistemu jezeru?«

»Ne še! Tudi drugod še ležijo zakladi za ljudi, ki jih znajo najti in pobrati.

Zaenkrat pojdemo na Black bear river k rafterjem, ki je o njih pravil nigger, da jim nese Črni Tom denar.«

»Saj ne veš, kje točno podirajo!«

»Takega drvarskega tabora ni težko najti. Šli bomo enostavno ob reki navzgor in kjer najdemo sled podiranja, tam so rafterji.

Seveda ne bomo šli kar k njim. Počakali bomo na Črnega Toma v zasedi in mu vzeli denar pa presenetili še tudi drvarje in jim pobrali zaloge. In, mislim, dovolj dobimo, da bomo opremljeni za nadaljno pot.«

»Železniške blagajne se ne misliš lotiti?«

»O pač! Neumni bi bili, če bi se je ne! Težki tisočaki so v njej, po nje pojdemo! Pa tudi spotoma si bomo vzeli vse, kar se dá vzeti.

Takole —! Povedal sem vam, kar bi radi zvedeli. Ponoči bo dela dovolj, na spanje ne bomo utegnili misliti, zato pa sedaj lezimo!«

Trampi so plegli. Na krovu je bilo nekaj ur tiho, kdor ni bil pri delu, je dremal, le enolično ropotanje parnih strojev je motilo popoldanski mir.

Vsi potniki pa niso spali. Dva sta bedela, Veliki in Mali medved. Nepremično sta sedela na svežnju, kjer ju je našel že Droll. Na videz se nista zmenila za ničesar, pa njune bistre oči so bile vajene opazovati, vse sta videla, tudi to, da je cornel poklical črnca k sebi, da se je črncem mudil v jedilnici pa spet prisedel h cornelu. In še marsikaj druga.

Šele ko se je nagnilo solnce k zatonu in je zavel hladen prerijski veter po reki, je krov spet oživel. Potniki so prišli iz kabin. Tudi inženjer Buttler z ženo in hčerko je prišel. Stopili so k Indijancema.

Velikemu medvedu se je stemnil obraz.

Indijanec, vsaj tisti, ki ga še ni okužila »kultura« belokožcev, se ne dá plačati za usluge, preponosen je in denarja tudi ne potrebuje. Plačana usluga je za njega znak hlapčevstva, razžaljenje za svobodnega človeka. Kar stori, stori iz uslužnosti in iz prirojenega naгона ali pa, ker ga veseli nevarnost.

Veliki medved je bil prepričan, da bodo belokožci plačali sina, reči mu je mislil, da ne sme ničesar sprejeti, pogledal ga je. Pa sin je bil drugačnega mnenja. Odkimal je in zamahnil z roko, kar je pomenilo, da oče napačno presoja bele ljudi.

Mladi, še nežni in mladeniško lepi obraz mu je zažarel in oči so se mu zasvetile, ko je stopilo dekle k njemu, vzelo njegovo desnico v svoje roke in mu jo prisrčno stisnilo.

»Dober, pogumen deček si!« je dejala. »Škoda, da ne živiš blizu nas! Rada bi te imela!«

Rahla, bronasta polt njegovega obraza se je še poglobila, zardel je, zrl v dekletov cvetoči obraz ter dejal resno v slabi angleščini:

»Moje življenje bi bilo tvoje življenje! Veliki Manitou — bog Indijancev — sliši moje besede in vidi v moje srce — Manitou ve, da sem govoril resnico!«

Indijanci častijo samo enega boga, imenujejo ga Manitou, v večnih loviših stanuje, kakor imenujejo Indijanci svoja nebesa, k njemu pride vsak indijanski junak.

Mali medved je še huje zardel.

Dekle ga je za trenutek molče gledalo, se ozrlo po materi in omahovalo, oče ji je prikimal.

»S čim naj poplačam tvoje junaštvo? Rešil si mi življenje!«

»Mali medved ne potrebuje ničesar!« je dejal mladenič ponosno. »Rešil je beli cvetlici življenje, ker mu ugaja in ker jo ima rad. Do smrti bi se boril za njo s panterjem.«

»Vem, da te ne morem poplačati —. Tudi ne smem, razžalila bi te.

Pa spomin ti dam, da boš mislil na mene. Ga sprejmeš?«

Pokimal je.

Snela si je zlat, droben prstan in mu ga nateknila.

Presenečen jo je nekaj trenutkov gledal, pa segel pod svojo prižasto odejo, si nekaj odvezal od vratu in ji dal. Štiriočlato usnje je bilo, belo ustrojeno in popisano z nerazumljivimi znaki.

»Tudi jaz ti dam spomin,« je rekel. »Totem Malega medveda je, usnje samo, ne zlato. Pa če ga pokažeš, kadar bi ti pretila nevarnost od Indijancev, se ti ne bo ničesar zgodilo. Vsi rdeči moške poznajo in ljubijo Malega medveda ter spoštujejo njegov totem.«

Ni vedela, kaj je totem in kaj pomeni med Indijanci, za njo je bilo darilo kosček usnja, ki ga je prejela za zlati prstan. Drugo dekle bi se bilo nasmejalo in usnje vrnilo, pa inženjerjeva hčerka je bila predbro vzgojena in plemenitega srca, ni razžalila mladega Indijanca. Djala si je usnje okoli vratu in rekla:

»Hvala ti! Imam vsaj nekaj v spomin na tebe, ki si mi rešil življenje.«

Oči so se zableščale mlademu Indijancu.

»In tudi jaz imam spomin na tebe, ki si ljubka cvetka!«

Mati je stisnila mlademu junaku roko v zahvalo, oče pa je dejal:

»Kako naj ti plačam tvoje junaštvo? Nisem revež, pa vse, kar imam, bi ne zadostovalo za to, kar si storil. Tvoj dolжник bom, dokler bom živel.

Le nekaj ti lahko dam. Čuvalo te bo pred sovražniki, kakor si ti čuval mojo hčerko pred panterjevimi šapami.«

Vzel je iz žepa dva nova, lepo izdelana samokresa, okrašena na ročajih z vložki iz biserovine.

»Ali ti smem pokloniti tale samokresa v spomin?«

Mali medved je vedel, kaj mora storiti. Odstopil je za korak, se vzravnaval in rekel:

»Beli mož mi ponuja orožje —. Njegova ponudba je za mene velika čast, kajti le bojovníki smejo nositi orožje.

Sprejemem njegovo darilo! Vzel bom to orožje v roke le, kadar bo treba braniti dobre ljudi in kaznovati hudobne. Howgh!«

Indijanski howgh je poudarna beseda, ki pomeni toliko ko naš: »Takó je!« ali pa: »Takó se bo zgodilo!« Če je rekel Indijanec svoj »Howgh!«, je za njega zadeva opravljena, kar je rekel, bo storil, svoje besede ne bo nikdar snedel.

Mali medved si je djál samokresa za pas. Njegov oče, Veliki medved, pa je ginjen povedal:

»Tudi jaz se zahvaljujem belemu možu, da ni dal denarja, ki se ga daje le sužnjem in ljudem brez časti. Njegovih daril ne bova pozabila! Prijatelja bova belega moža, njegove žene in njegove hčerke!

(Dalie sledi.)

Novi učitelj.

— Mamica, sedaj pa že vem, kako se piše naš novi učitelj. Piše se Kolega.

— Kdo ti je pa to povedal?

— Slišal sem gospoda ravnatelja, kako mu je dejal: Dobro jutro, gospod Kolega!

Snažilci čevljev

izumirajo v Londonu. Pred vojno je bilo v angleški prestolici v Londonu še čez 1000 snažilcev čevljev, danes jih je komaj še 40.

Pomen tujih jezikov.

— Zakaj se je pa naučila vaša hči izgovarjati samo besedico »da« v devetih tujih jezikih?

— Zato, da bi lahko odgovorila, če bi jo kateri tujec vprašal, ali ga hoče vzeti.

Posebna vrsta psov živi v Avstraliji.

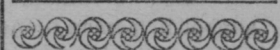
ki se imenujejo dingo. Podivjani dingo porabi na leto za prehrano najmanj 100 ovac.

Pameten ukaz.

Na Danskem morajo nositi oni, ki so obsojeni na kazen do treh mesecev, na obrazu belo krinko, skozi katero lahko gledajo, dihaajo, jedo in pijejo, ki pa jim čisto zakriva obraz pred drugimi kaznjenci.

Jezikovni Babilon v Indiji.

Po uradni ugotovitvi je bilo v Indiji l. 1921 222 raznih jezikov in narečij. Pisav je bilo v rabi 50, od katerih poseda vsaka 200—500 pismenk, ki so povsem različne in je razumevanje posameznih narečij v pismu in tisku izključeno.

Naročite za fante, ki se odpravljajo k vojakom. knjižico:

Moj tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z rudečo obrezo 16 Din. z zlato obrezo 18 Din Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

Vsak slovenski gospodar zavaruje se-
be, svoje in svoje imetje le pri naši za-
varovalnici. 167

Mošna esenca, izvrstni izdelek, za izdelovanje jako dobre in zdrave domače pijače z izvrstnim okusom. Cena steklenici 20 Din. Dnevna rapošiljatev. Drogerija Ivan Pečar, Maribor, Gosposka ulica 11. 439

Preden bodele kupili pomladansko blago, si oglejte bogato izbiro vseh vrst blaga po zelo znižanih cenah v trgovini Josip Tušak, Sv. Anton v Slov. gor'cah. 396

Sveža semena

zelenjav in poljska, došla v trgovini

Jos. Skaza, Maribor, Glavni trg, rotovž.

Lepo blago za zavese

po 4 Din v

TRPINOVEM BAZARJU, MARIBOR, Vetrinjska ulica 15. 341

Trpežne nogavice

za male od Din 3. naprej
za velike od Din 6.— naprej nudi 452

C. Büdefeldt, Maribor

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Naši javnosti!

Vse, kar dobimo gotovine iz starih posojil, izplačujemo vlagateljem s starimi vlogami v enakih zneskih. Upamo, da se bodo te razmere kedaj zboljšale.

Vse nove vloge imamo stalno razpoložljive. Vsak vlagatelj, ki na novo vlaga, lahko dobi od nove vloge vsaki dan vso svoto nazaj. Teh vlog imamo preko 1.500.000 Din.

Ves denar, pri nas naložen, je popolnoma varen. Naše naložbe pri 15 denarnih zavodih ne bodo utrpele nikake škode, vsa naša posojila so zavarovana s hipotekami. Poleg tega imamo lastne milijonske rezerve, če bi tudi kaka izguba kje nastala, in končno jamči za varnost vlog v znesku 55.000.000 Din 4675 članov s premoženjem okrog 500.000.000 Din.

Z našimi hranilnimi knjižicami se ne trguje, vsak zahteva za nje celotno svoto.

Ne nasedajte ljudem, ki se zastonj trudijo, da bi z lažmi omajali zaupanje javnosti napram našemu zavodu.

Če tudi ne moremo sami v celoti kljubovati svetovni gospodarski in domači denarni krizi, vendar pa smo v moči kljubovati ji tako, da bodo naši vlagatelji obvarovani vsake škode.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih

obrestnje najboljše.

Denar je pri njej naložen po-

polnoma varno.

Za hranilne vloge jamči poleg re-

zerv in hiš nad 5000 članov-po-

sestnikov z vsem svojim pre-

moženjem.